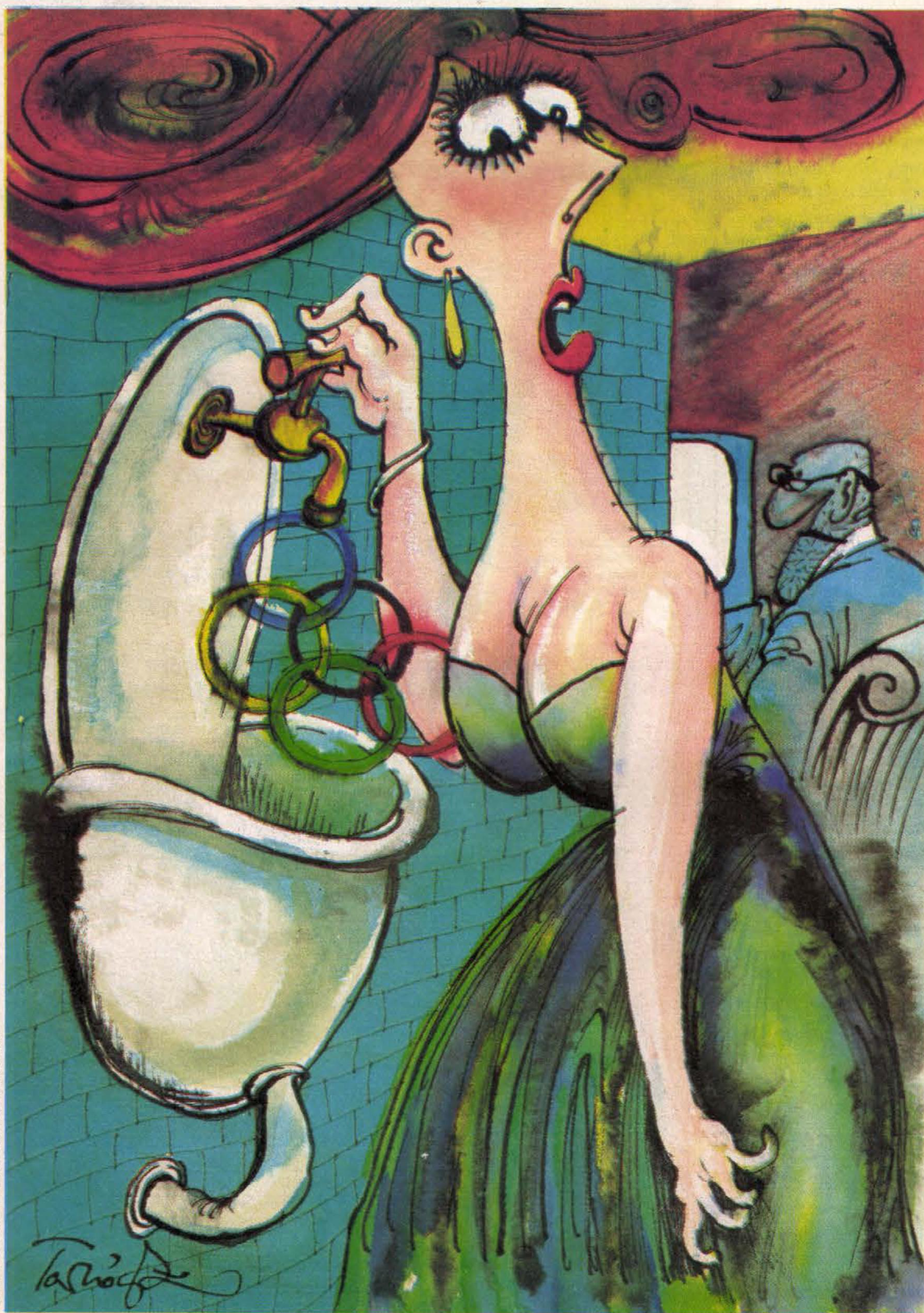
48. ÉVFOLYAM, 33. SZÁM ÁRA: 19 Ft 1992. AUGUSZTUS 12.

LUDAS MATYI

TARNÓCZY ZOLTÁN RAJZA

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Becsei Miklós
Bodnár Gyula
Darvas Szilárd
Dienes Erzsébet
Farkas Márton
Galambos Szilveszter
Héger László
Kibédi Ervin
Kiss György Mihály
Kő András
Rakonczay Ervin
Showder duó
Sinkó Péter
Szuhay Balázs
Walter Béla

és rajzolói:

Antal József
Balogh Lajos
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Jelenszky László
Lakatos Ferenc
Lehoczki Károly
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Szepes Béla
Szmodis Imre
Dr. Tarnóczy Zoltán

OLIMPIAZÁRÁS – Dezső! Holnaptól megint víz jön a csapból?

SZUHAY BALÁZS:

FÜSTÖLGÉS

Azt mondja az orvos, ha nem hagyom abba a dohányzást, aligha érem meg a jövő tavaszt.

Ez a perspektíva korántsem vonzó, el is határozom, nem füstölgök tovább.

Az orvos elégedetten bólint, majd rágyújt. Csodálkozó tekintetemre ezt mondja: „Nekem szabad. Én orvos vagyok, te beteg."

Magyarázom neki, ha nem szívtam volna napi két dobozzal, most nem lennék beteg.

– De orvos se! – zárja le a vitát.

Ebben igaza van.

Még hozzáteszi:

– És ne feledd, semmi izgalom! Füstölgés még átvitt értelemben is tilos!

Megígérem.

Villamossal megyek haza, merthogy a vezetés izgalommal jár. Jön az ellenőr. Átadom a jegyem, amit néhány perce érvényesítettem. Illetve csak azt hittem. A jegykezelő szerkentyűt ugyanis hiába húztam ütközésig, nem lyukasztotta ki jegyemet. Szemüveg nem lévén rajtam, a masina mulasztását nem vettem észre. Büntetésre ítél a közeg. Vitázom. Nézze meg, ezek szerint nem működik a gépkollégája. Az őt nem érdekli. Mentem volna másik lyukasztóhoz. Fizetek, mint egy katonatiszt. Nyugalmam azonban oda. Rágyújtok. Az utolsóra. És megfogadom, kerülni fogom az izgalmakat.

Otthon feleségem elkobozza tőlem a napilapokat.

– Ezekkel csak felizgatod magad!

A terror nyomán felszökött a vérnyomásom. Rágyújtottam. Kikapta a cigarettát a kezemből. Ezek szerint kikapós menyecske?

Még szerencse, hogy az irodalmi hetilapot engedélyezte. Azt böngészve megint felszaladt bennem a pumpa. Azt bizonygatta benne egy irodalmár, hogy hiába „rinyál a miniszter", adjunk hálát az egeknek (meg a szerbeknek), hogy özönlenek hozzánk a menekültek, mert ez nekünk csodás üzletet jelent... Elvégre az osztrákok is az 56-os magyar menekülteknek köszönhetik fellendülésüket.

Az emberi butaság eme felső foka annyira felidegesített, hogy véletlenül egyszerre két cigarettára gyújtottam rá.

– Elég legyen ezekből a koporsószegekből! – förmedt rám leendő özvegyem, és a hetilapokat, valamint maradék cigarettámat is átvette szocialista megőrzésre.

Már a falat kapartam. Szerencsére a tévében kezdődött az olimpia megnyitó ünnepsége. Füstölgésem könnyedén abbahagytam, szívtam magamba a gyönyörű látványt, a világklasszisok énekelte csodás dallamokat.

Aztán jött az Örömóda. Legalábbis azt mondta a Vitray. Láttunk is egy tátogó kisfiút, mögötte a világ legnagyobb énekeseit – és mit hallottunk? Két magyar riportert, akik azt taglalták, milyen szép ez a zene...

Ekkor gyújtottam rá egyszerre három cigarettára. Ez már sok volt a szívemnek, csendben elhunytam. Szellemem egy ideig még tetemem körül lebegett, így megfigyelhettem, amikor a Temetkezési Kft. emberei az utolsó Marlborokat verték a koporsómba.

Temetésemen elég szép számú közönség volt jelen. Köztük olyanok is, akiknek a temetésére magam is szívesen kimentem volna. Egyikük már a szertartás alatt vígan pöfékelt.

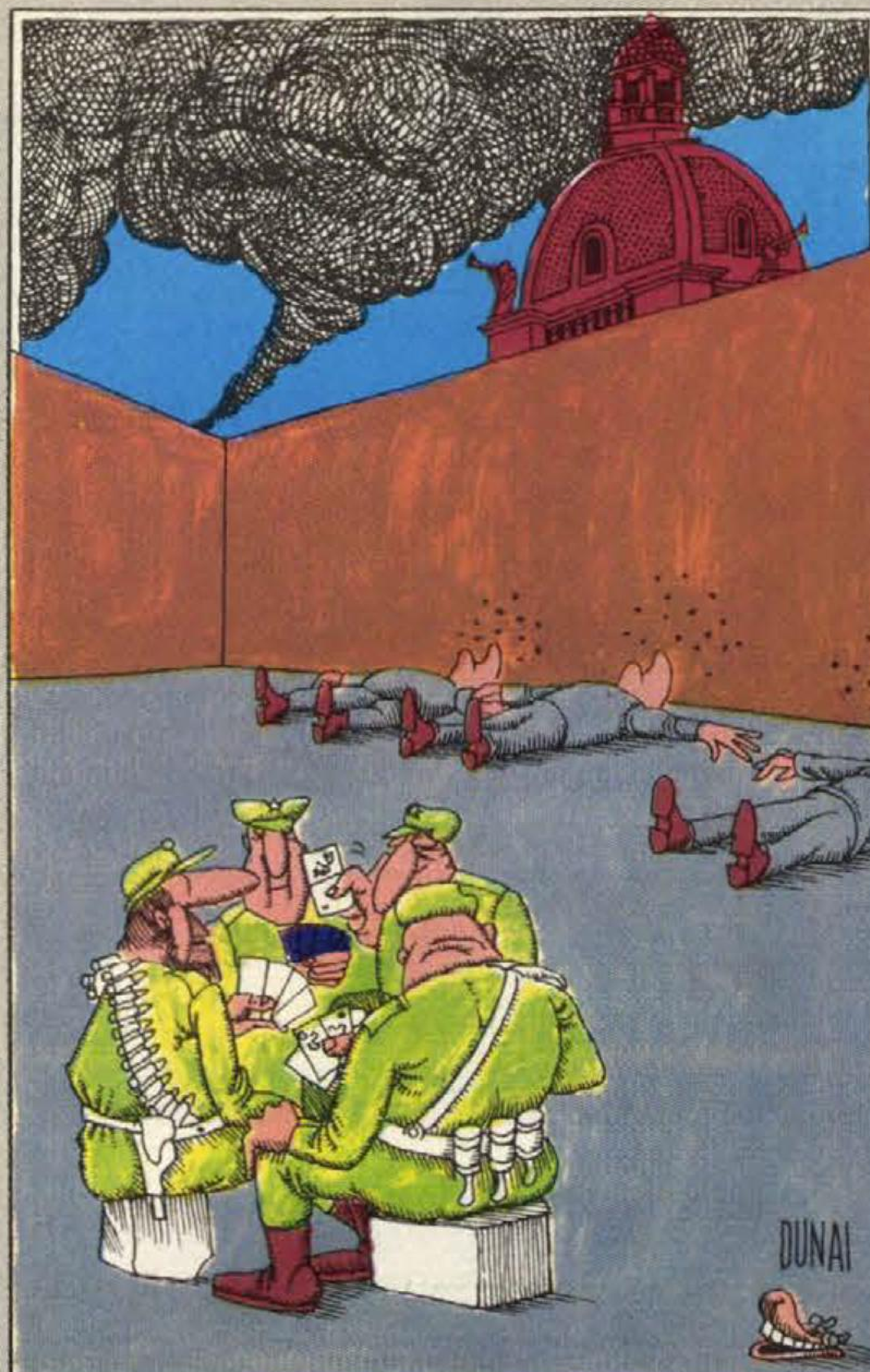
Megijedtem. Te jó ég! Ez még belepusztul a sok cigarettába... még a végén ide temetik, mellém... Együtt fekhetünk az idők végezetéig... No nem! Akkor már inkább – az élet.

Feltámadtam.

Azóta mindig van nálam egy doboz cigaretta. Nem azért, hogy szívjam, hanem, hogy kínáljam.

Egyelőre – sajnos – semmi eredmény. Pedig ismeretségi köröm napi három doboz cigarettámat szívja.

Lehet, hogy a dohányzás mégsem káros az egészségre?

SZERB ULTIMÓKA

MAGYAR MURPHYK

FULLER VÉLEMÉNYE A NAGY RENDEZVÉNYEKRŐL

Akinek nincs pénze rekamiéra, az ne akarjon kupleráját csinálni.

VAN ROY-FÉLE DETERMINÁCIÓ

Történelmi törpe, ki úgy véli, ő csinálja a történelmet.

GROSSMAN IDÉZETE MÁRAIBÓL

Kellő tisztelettel küldd a küldetéstudatra hivatkozókat, nélkülük ugyanis békésebb, szebb lenne a világ.

VAN LEBEN AXIÓMÁJA

Az élet legnagyobb lehetősége, hogy el lehet rontani.

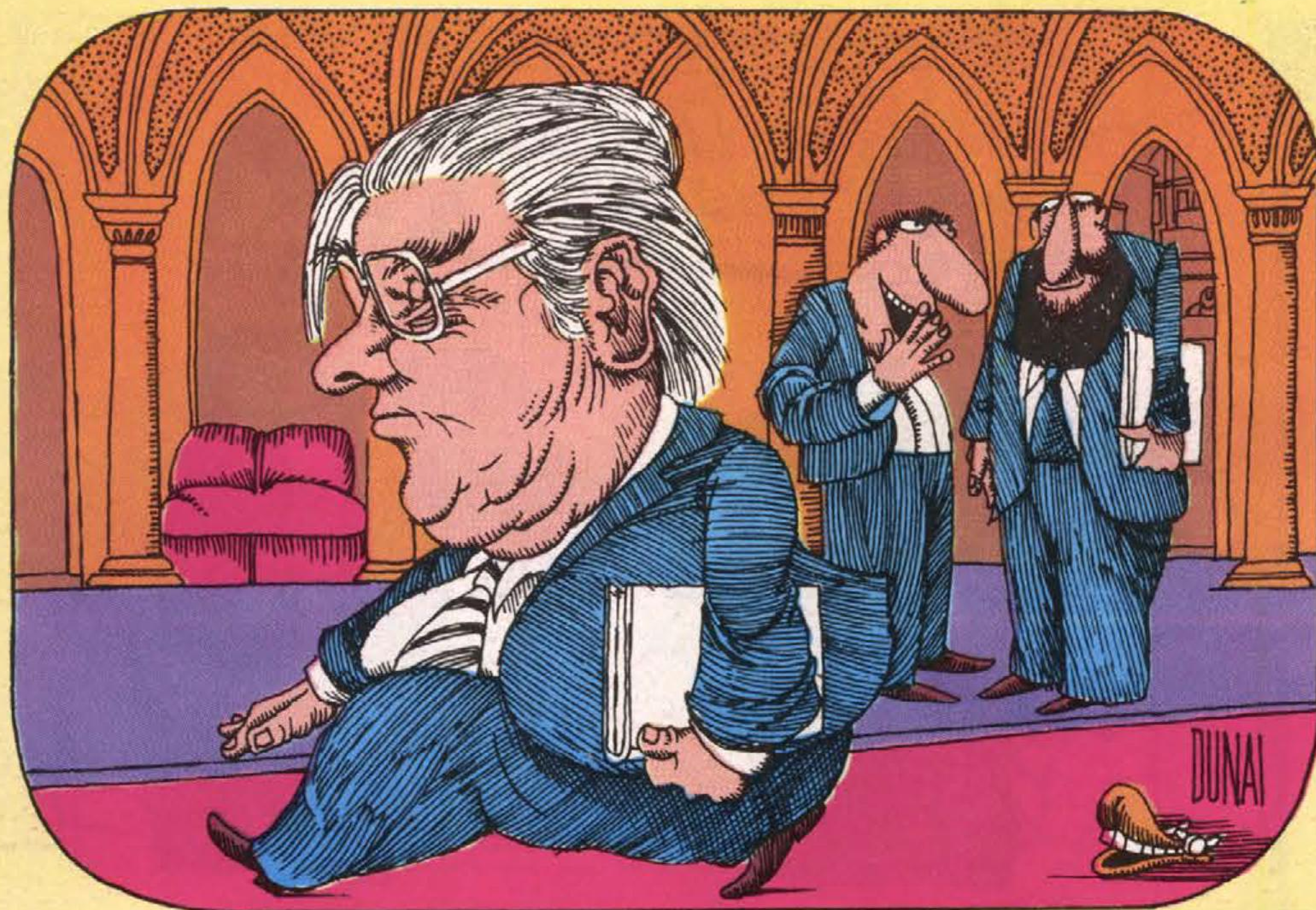
BECSEI MIKLÓS

SZARAJEVÓ '92 – Borzasztó, Bob, de valahogy pont olyan egyedül és feleslegesnek érzem magam, mint tíz éve a nővérem házibuliján...

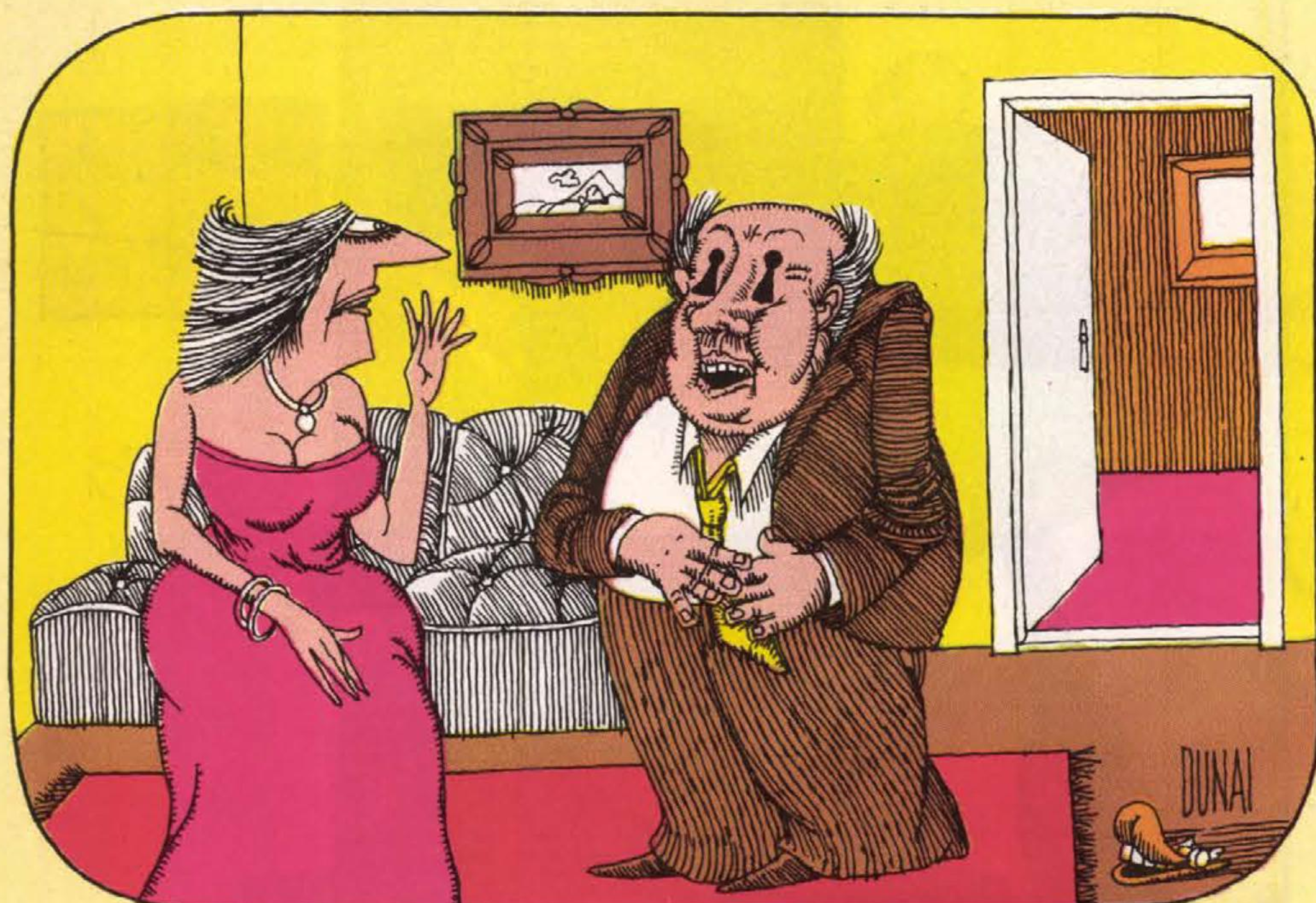

VALAHOL BOSZNIÁBAN
– És ennél én még egy sokkal szerb jövőt ígérek nektek!

HALLÓ, KI BESZÉL?

– Teljesen mindegy, mit mond vagy ír a Csurka, úgyis mindent ráolvasunk

KISGARÁZDA PÁRT

– Úristen! Hogy nézel ki, Béla?
– Bekukkantottam a pártszékházba!

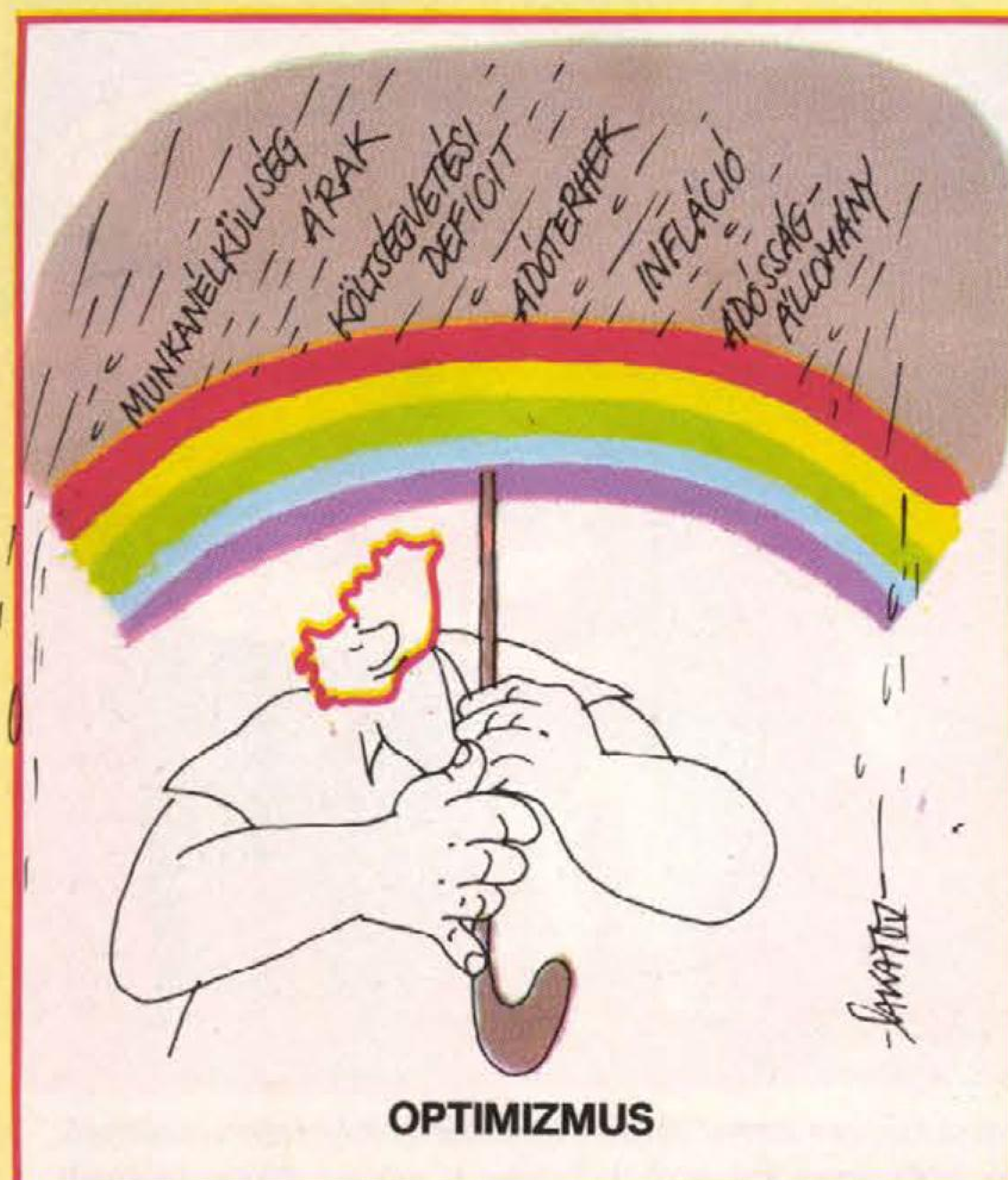
SINKÓ PÉTER:

FELSZÓLÍTÁS...

Ezennel felszólítok mindenkit, hogy ezentúl ne szólítson fel senkit, semmire!

Nem tudom, hogy mi történt, de engem az utóbbi időben minden imperatívusz kihoz a sodromból. Tán még a pártállami időből maradt bennem, amikor a kommunista díjbeszedésnek volt pofája olyan nyomtatványokat küldeni, hogy: „Felszólítás!" Meg olyat, hogy „Utolsó felszólítás". Ez aztán olyan mély árkot húzott a lelkembe, hogy teljesen kivagyok, amikor különböző „lógusok" felszólítanak engem. Felszólítanak, hogy értsem már meg végre! Értsem meg, hogy mit is kell értenem egyes jelenségeken. Hogy hogyan gondolkodjam helyesen. Felszólítanak, hogy háborodjak fel, hogy nyugodjak meg, hogy szégyelljem magam, hogy legyek büszke, hogy vonuljak ki, hogy maradjak otthon, hogy most adjak el, hogy most vásároljak... Álljon meg a menet! Majd magam, ha szabadna...

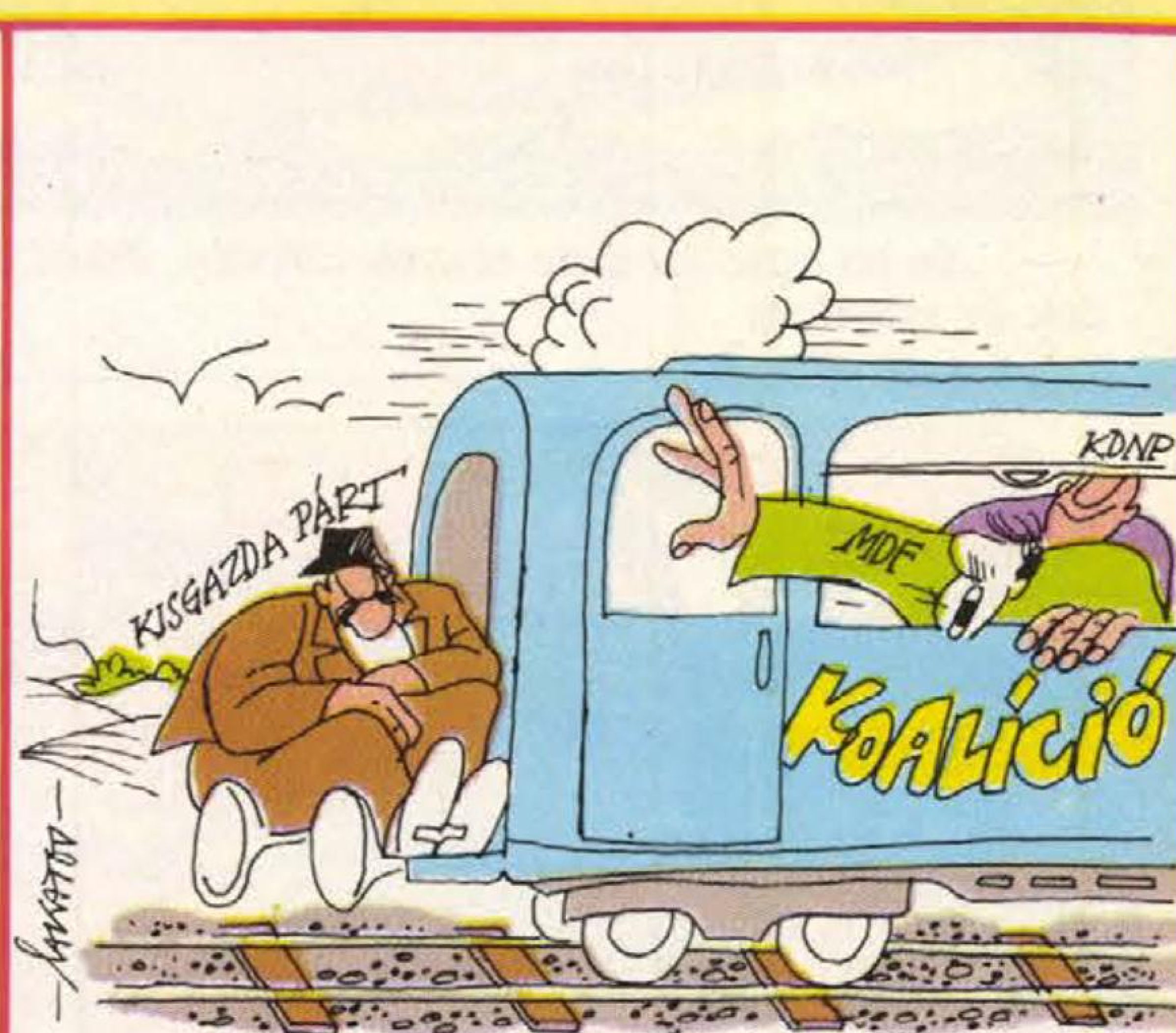
Én, kérem, nagyon ideges vagyok, ha egy festményt bemutatva elmagyarázzák, hogy mit akart mondani a mester. Mindig bujkál bennem a kisördög, hogy azonnal betelefonáljak: tessék mondani, honnan tetszik tudni, hogy mit akart? Hátha amikor azt a baromi nagy vibráló tojást festette, akkor egyáltalán nem az emberi egyszerűségről akart beszélni, hanem azt fontolgatta éppen, hogy a tömegbe lövet? Azért, mert a tojás sima, mint az emberi egyszerűség? Zagson. A tömegbe lövetés is sima. Azt mondja az ember: tűz, és kész. Ennél simább csak a Bős–Nagymaros megszavazása volt, ott szólni se kellett, csak felállni. Úgyhogy tessék csak hagyni azokkal a felszólításokkal, figyelemfelhívásokkal, nemzetfelrázásokkal, jelenségekre való rávilágítással. Én szeretek magam felfedezni, szeretek magam látni, még ha hibásan is. Tessék engem hagyni tévedni! Mert mint tudjuk, tévedni emberi dolog. Az viszont, ami itt megy figyelmeztetésekkel, felhívásokkal, az állati.

OPTIMIZMUS

NEM LEHET HOZZÁNYÚLNI?!

ÜZENET

– Nemsokára bejöhet, bátyám!...

Édes hazám!

Mielőtt még az összes párt egyszemélyes pártokká szakadna széjjel, kérlek, add ki nekem a jussomat. Mármint a reám eső kábé 9300 négyzetméteres területet, hogy országot alapíthassak rajta magamnak.

Akkor én a szomszédaimmal azonnal megkötném a kölcsönös megnemtámadási szerződést. Ugyanis nem szándékozom katonaságot tartani.

Országom, a Pártmentes Magyarország állami zászlaja a hagyományos trikolór maradna, ám alakjában felségterületemet formázná, és az lenne belehímezve: MINDENKI SZABADON SZERETI. Nemzeti himnuszomnak megtartanám a mostanit, csak azt a fránya „balsorsot" és a „ha küzd ellenséggel" részt hagynám el belőle. A megkülönböztetés miatt. Meg egyébként is. Egy országban, hol sem ideológiák, sem pártok nincsenek, honnan a csudából lennének ellenségek?

Hivatalos nyelvnek azt a nyelvjárást szándékozom megtenni, amelyet még édesanyámtól tanultam. Ám köteleznem magam egy magyar–magyar szótár elkészítésére, hogy a szomszédos országokból hozzám érkező delegációkkal tárgyalni tudjak.

A Pártmentes Magyarországon abszolút demokrácia lenne, szabadon választott egyszemélyes parlamenttel. (Hiszen minek oda 300-400 fő, hol úgyis csak egyetlen ember dönt.) Állami költségvetésemet így minimális kiadás terhelné, s azt a sarcot, melyet a szomszédos Magyar Köztársaság vet ki majd rám (SZJA, áfa, egyebek), fizetni tudnám.

Törvényeim mindössze tíz parancsolatból állnak majdan, ám lehet, hogy még ennél is kevesebbel beérem. Hiszen boldog, szabad és független lesz az én országom.

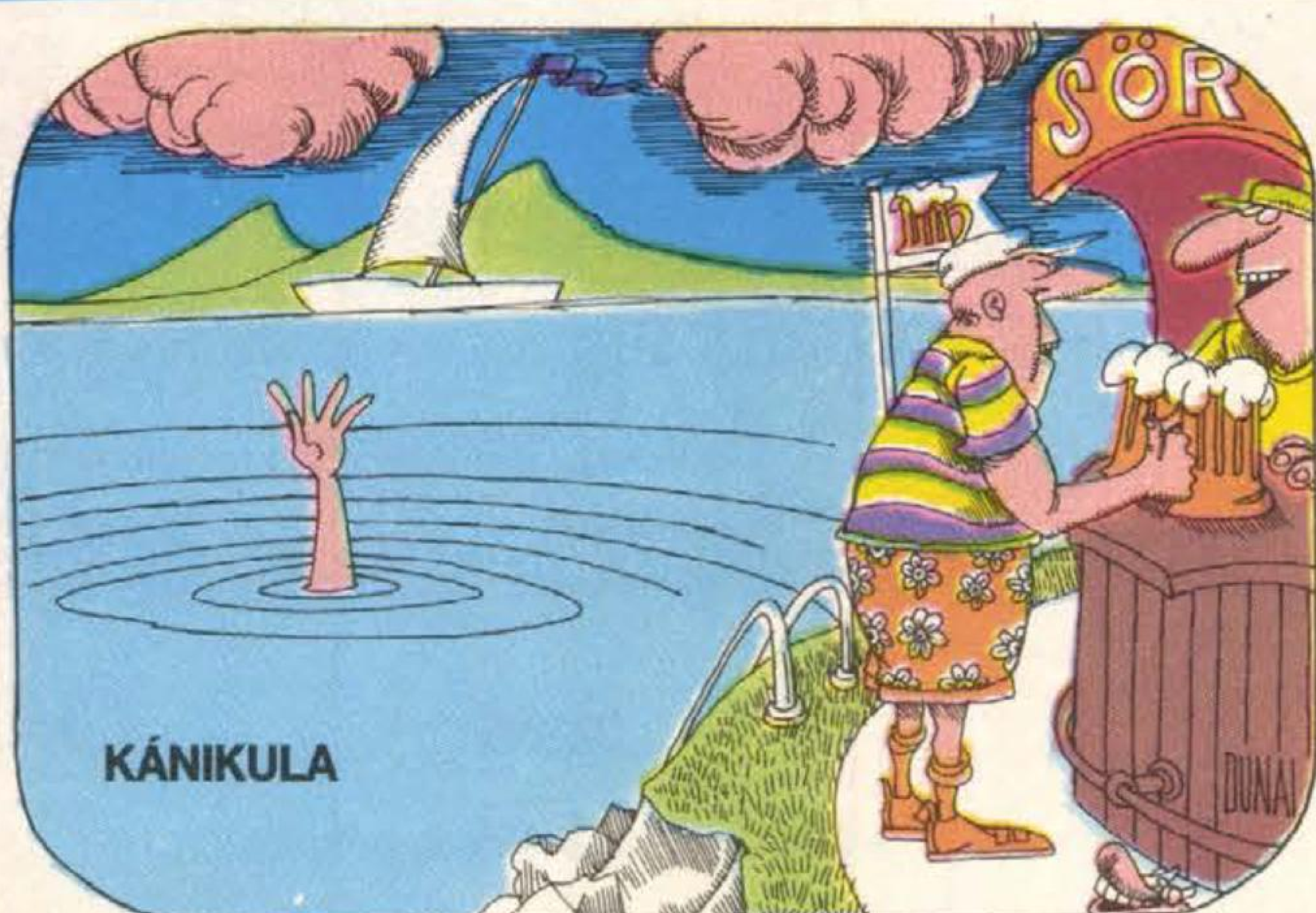
Édes Hazám, kérlek, add ki hát a jussomat!

DIENES ERZSÉBET

DEMOKRÁCIA

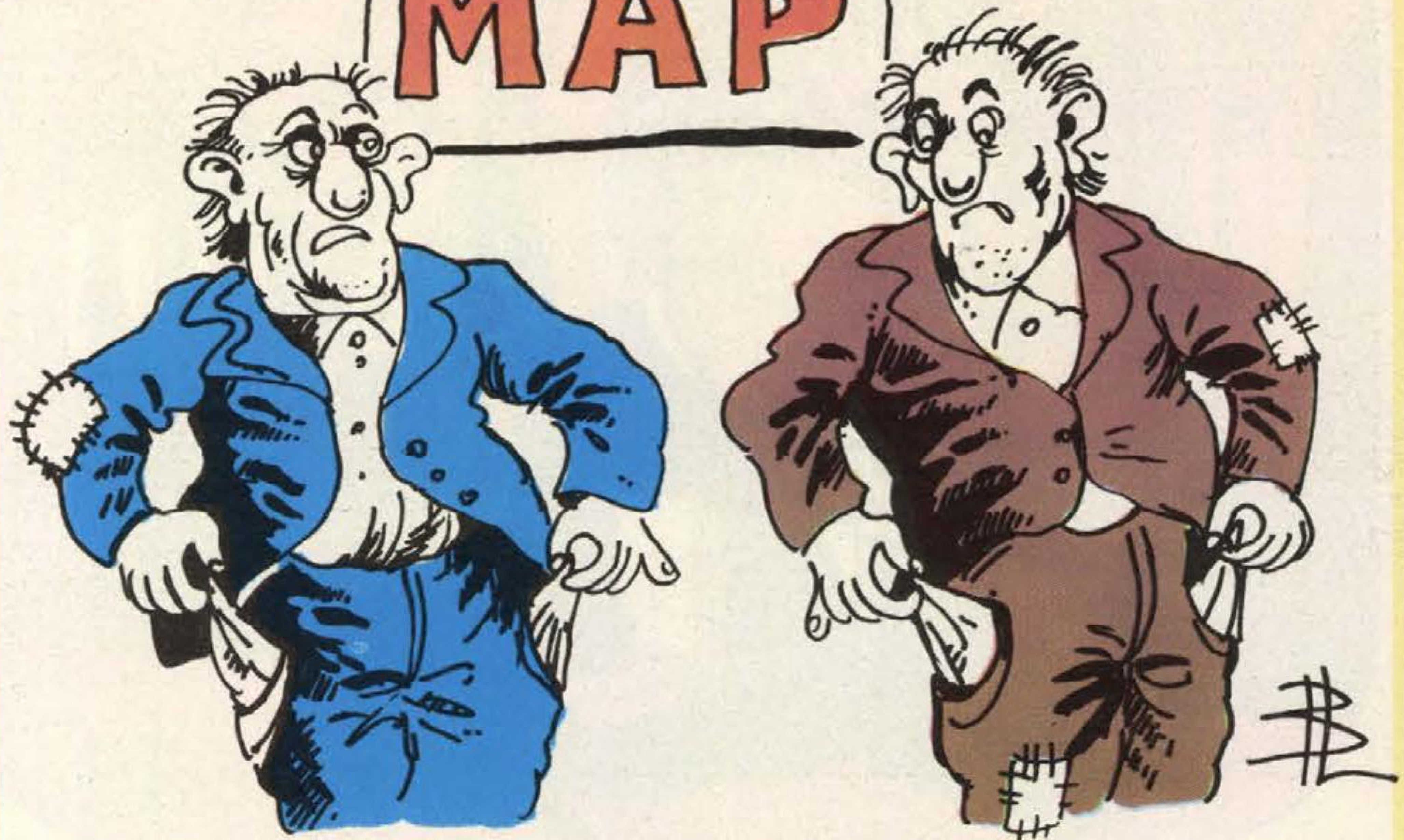
– ...és ha egyszer bele akarok fulladni, akkor belefulladok és punktum...!

KÁNIKULA

– Azt hiszem, uram, hogy az elsőfokú sörjelzés van érvényben!

MEGALAKULT A MAGYARORSZÁGI ADÓSOK PÁRTJA

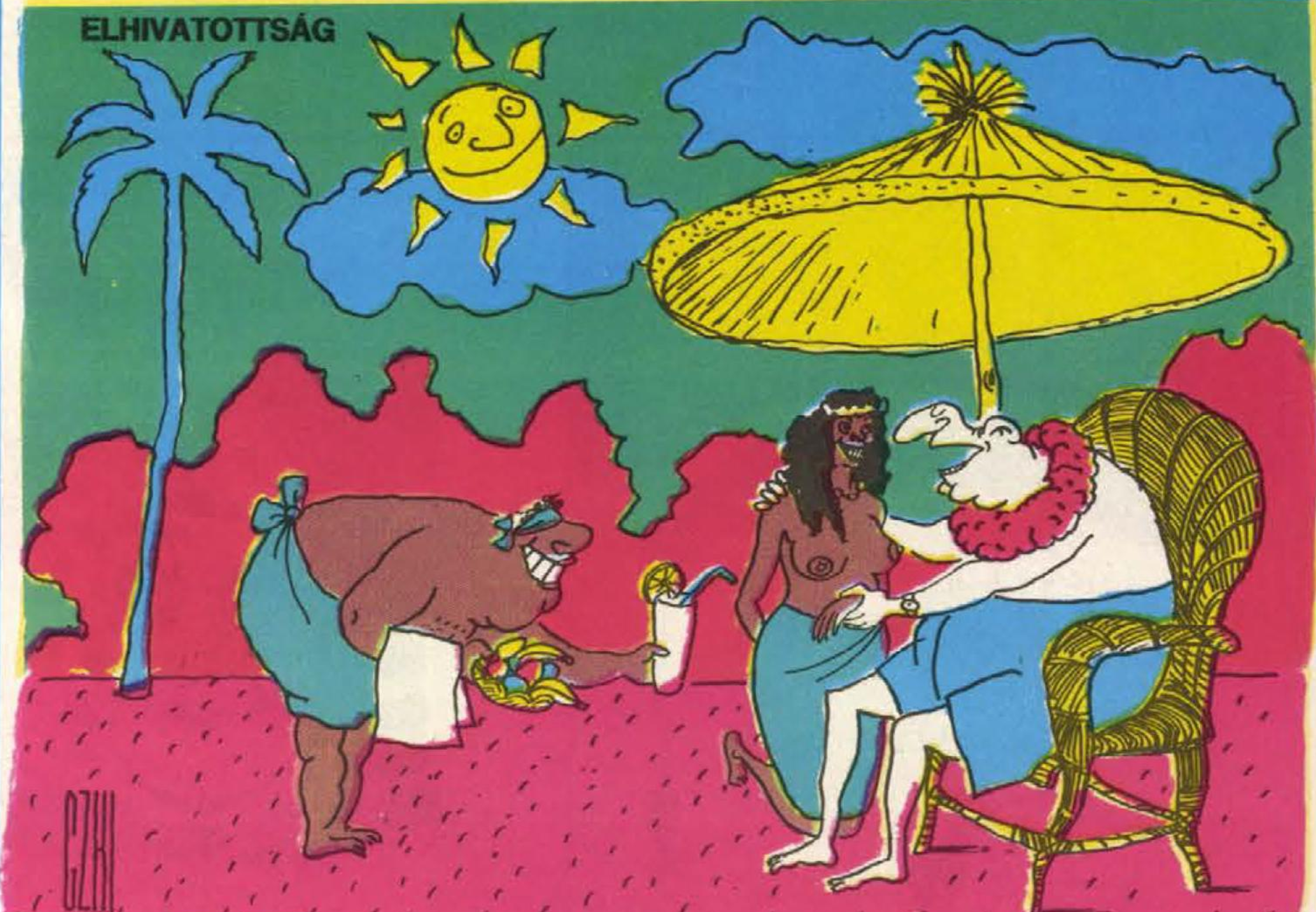

– Hamarosan mi leszünk a legnagyobb párt az országban...

– Megmondtam, Gulyás úr! Ez nem az Andrássy út 60.

ELHIVATOTTSÁG

– Tudja, Leila, mi ott Magyarországon nagyon komolyan vesszük a népképviseletet. Én például most a nyári szabadságom áldozom fel azért, hogy a választóim helyett itt nyaraljak...

REJTVÉNY! Kérjük Olvasóinkat, tippeljenek: a képen látható fürdővendégek közül melyik a politikus?

Pártot alapítok!

Hát most már biztosan megcsinálom ezt a pártot, ezt az Önzetlen Segítség Pártját!

Megcsinálom, mert látom, tapasztalom, hogy bizony kell a segítség, hogy ezek a kerekfejű, gyámoltalan kis pubik, ezek a cukorfalat, riadt szemű kis izék, ezek a magyar emberek mégsem mennek semmire az én szeretetem, az én segítségem nélkül.

Nem kell hát többé félniük az én kicsi butuskáimnak, cunci magyarkáimnak. Nem kell remegniük, mert jövök nekik, megcsinálom őnékik az Önzetlen Segítség Pártját!

Zabálni fogják az én pubikáim, mert igazán gyönyörű pártnevet találtam: Önzetlen Segítség Pártja! Hát nem könnyfakasztó?

És hogy már az alapításnál példát mutassak az önzetlenségre, önfeláldozóan magamra vállalom az elnöki tisztet. Meg a pénztárosit. No meg a könyvelőit. Később talán még más vezető posztot is betöltök, ha az elnök felkér rá.

Aztán, rögtön az alapítás után meghirdetem, világgá kürtölöm az Önzetlen Segítség Pártjának (ÖSP) programját, és a sok megtévesztett kis pubikában azon nyomban világosság gyúlik, és meglátják a valót, hogy csupán egy kiút van a válságból, az önzetlenül kinyújtott, segíteni kész testvéri kéz. Vagy láb. De ha egy izékének se keze, se lába, a kinyújtott testvéri orr is nemesen példázza majd, hogy a szavam, az ÖSP szava nem pusztába kiáltott borsó! És az ellenpártok rögtön megtapasztalhatják majd, hogy az ÖSP szavára a vakok jámak, a bénák látnak, és a bélpoklosok is ehetnek, ha hoztak magukkal kaját.

Tőlem azt hallják majd, amit hallani akarnak!

Mert nem ígérhetek nekik fárasztó hétköznapokat, csak könnyű diadalmenetet! Nem hirdethetek nyomort, csak baromi sok pénzt! Nem zenghetek rosszkedvről, csak diszkóról házibuli után!

És ez így lesz ígérve, ahogy ígérve van!

Mert az ÖSP az egyetlen igazi párt, mert én vagyok az egyetlen igazi vezér és pártpénztáros stb.!

Elhozom az én kis oktondi magyarjaimnak a tejjel, Danone joghurttal folyó Kánaánt! Megtanítom nekik a betyárját, hogy mi is az önzetlen segítségnyújtás! És az emberek elfogadják majd a kinyújtott kezeket, s így kéz a kézben, segítségnyújtva megyünk tovább az úton, mi, a tízmilliónyi hogyishívják! Megyünk az úton, nyáron nyaralni, télen telelni, és tavasszal is biztosan csinálunk együtt valamit.

Tehát elhozom végre az én kis kerek fejű pubikáimnak az ÖSP-t, mert ez biztosan segít, garantáltan gazdaggá tesz. Ha mást nem, engem mindenképpen, mert egy pártvezéri, pénztárosi stb. fizetés azért mégsem semmi!

FARKAS MÁRTON

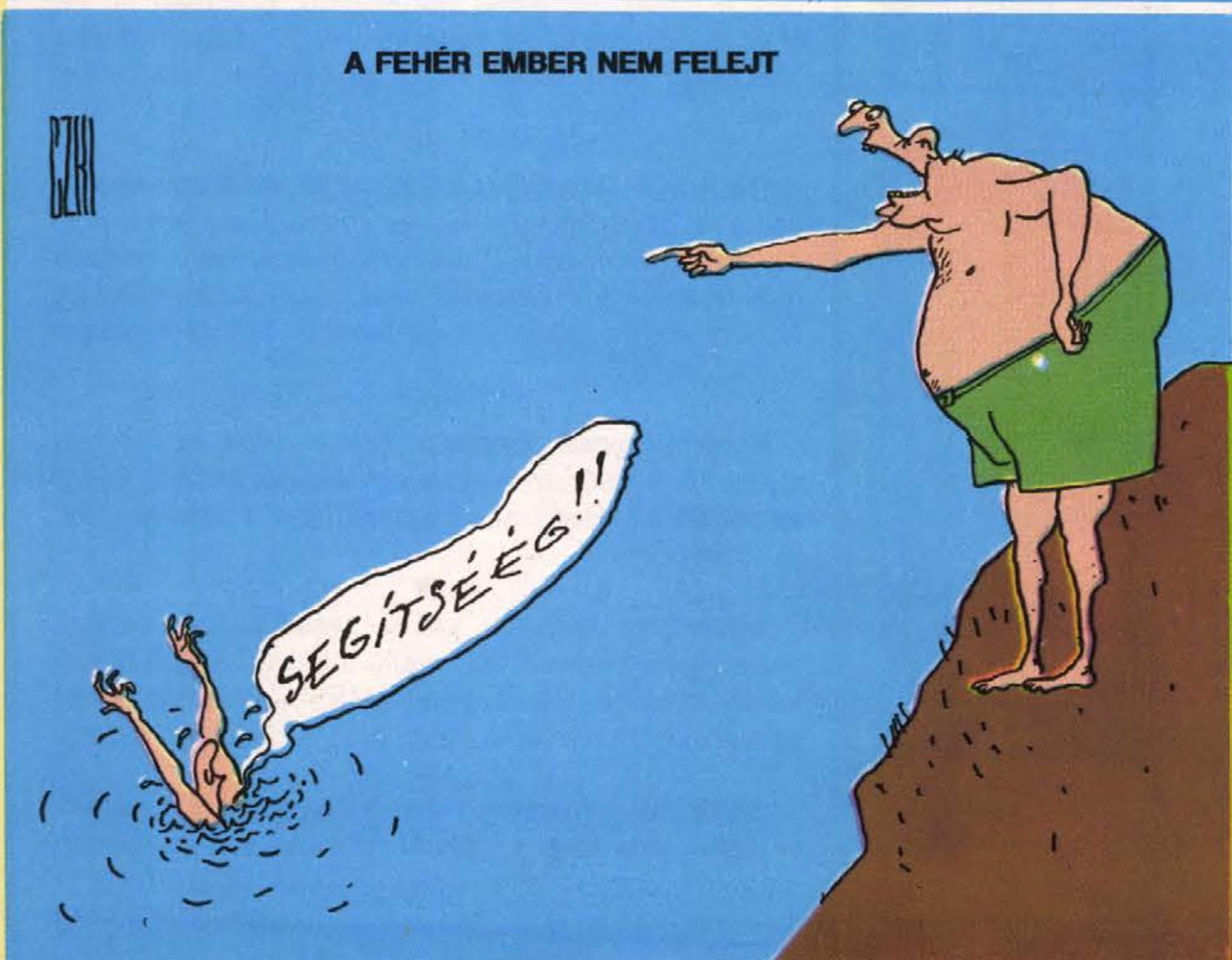

– De hol fognak nyomtatni tízmillió tagsági igazolványt?

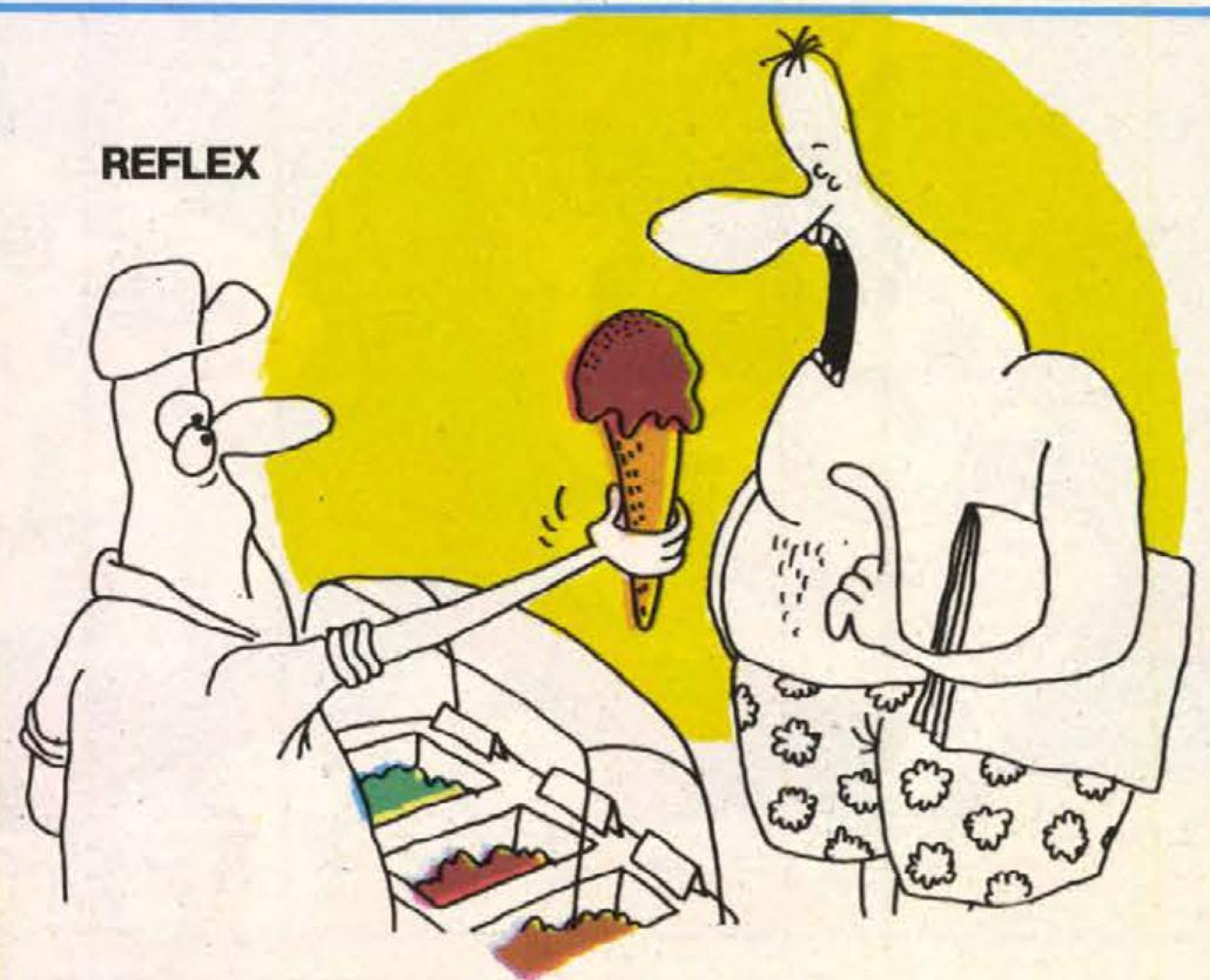
– Hurrá! Ketten vagyunk! Most már megalakíthatjuk a Hajótöröttek Pártját!

A FEHÉR EMBER NEM FELEJT

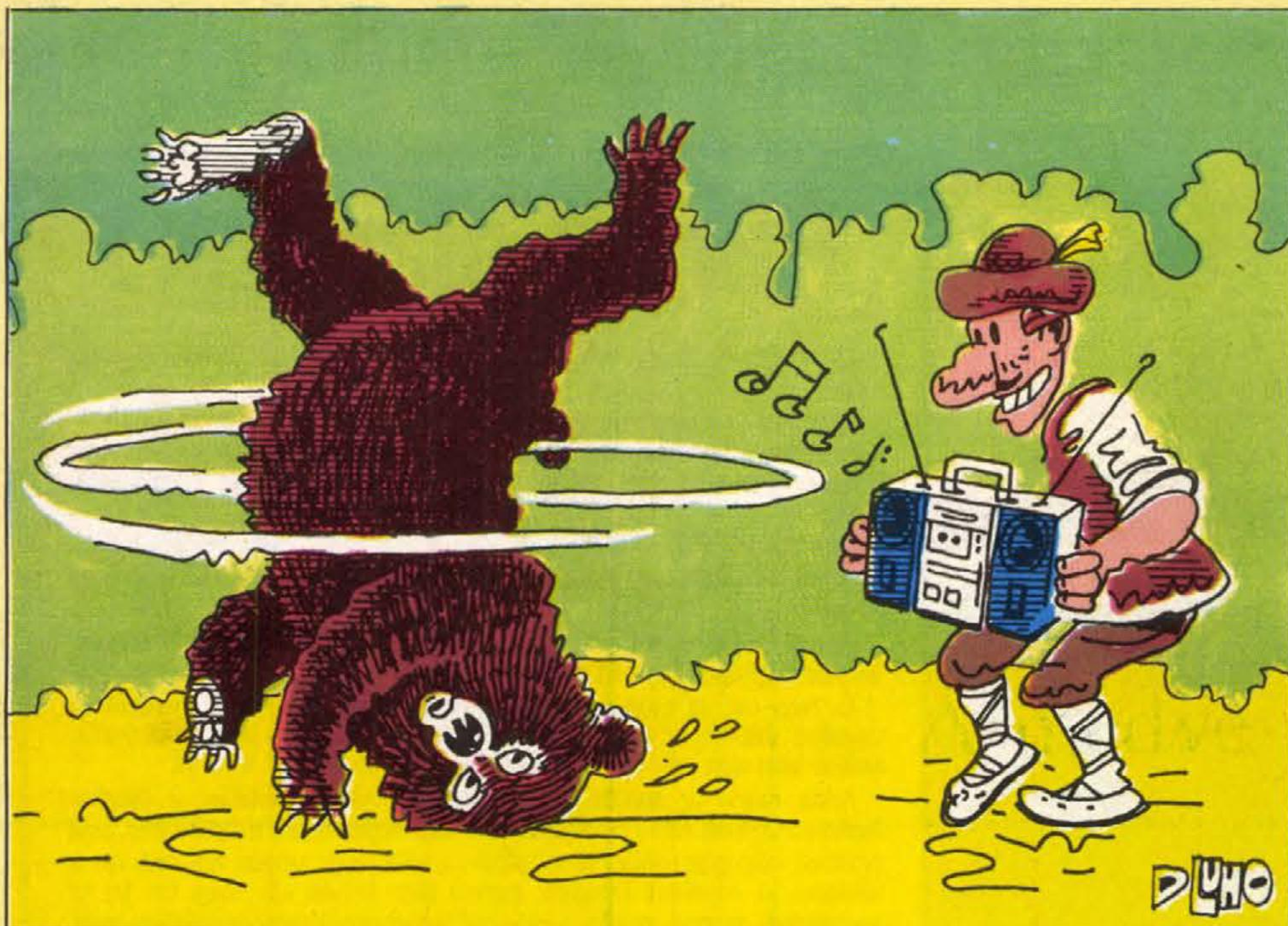

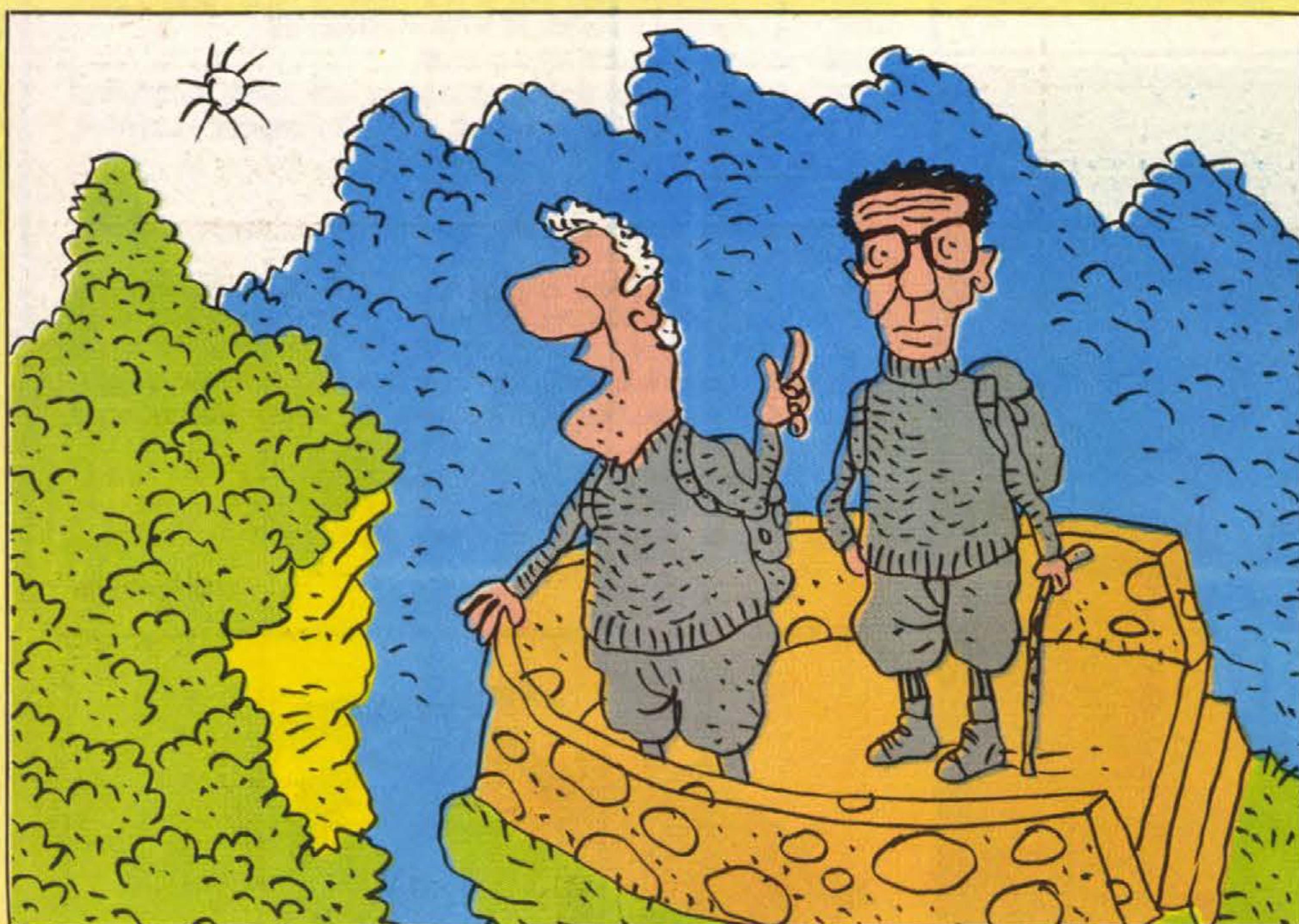
– Múltkor nekem is jólesett volna egy kis segítség ott a Parlamentben, de te nemmel szavaztál!

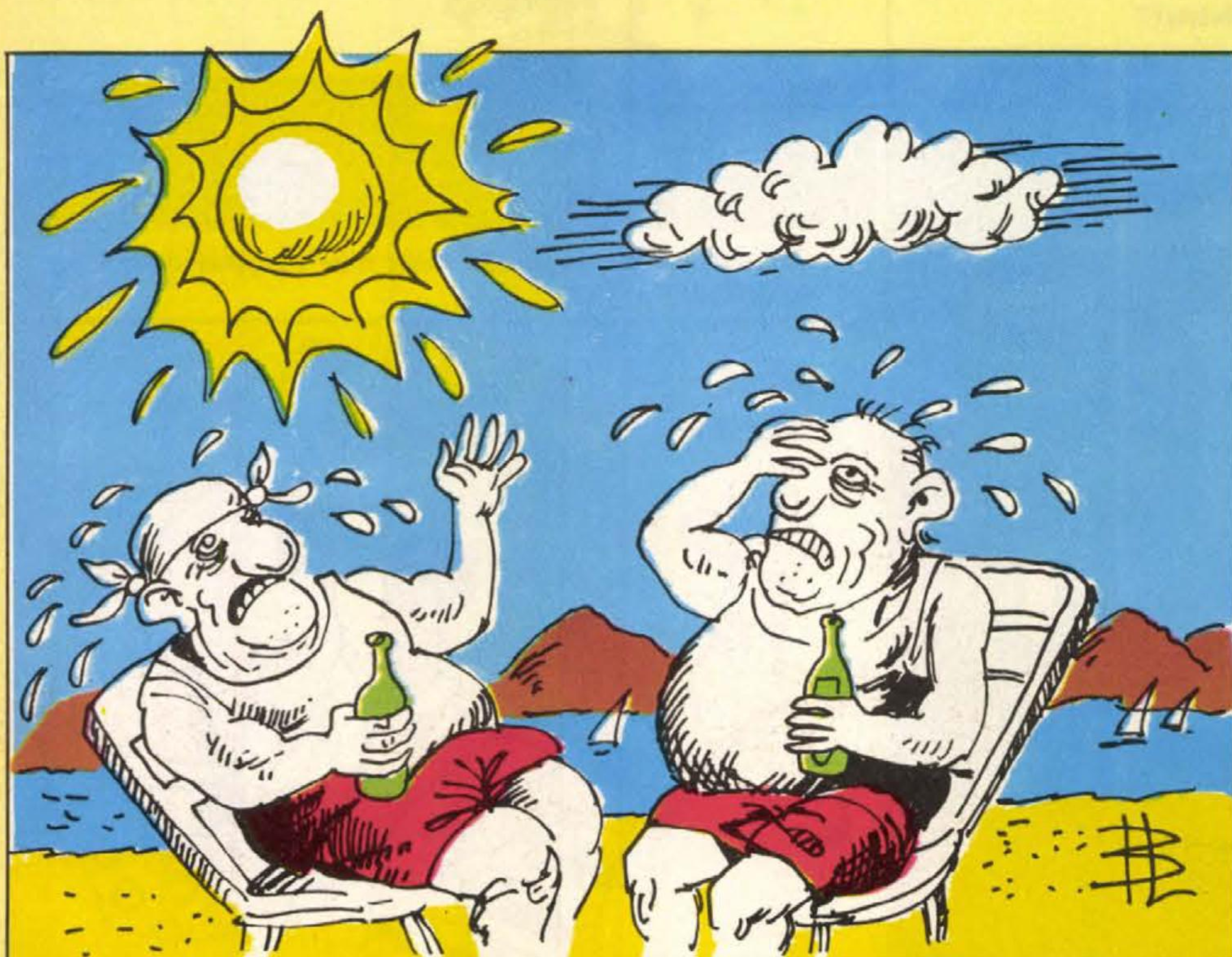
REFLEX

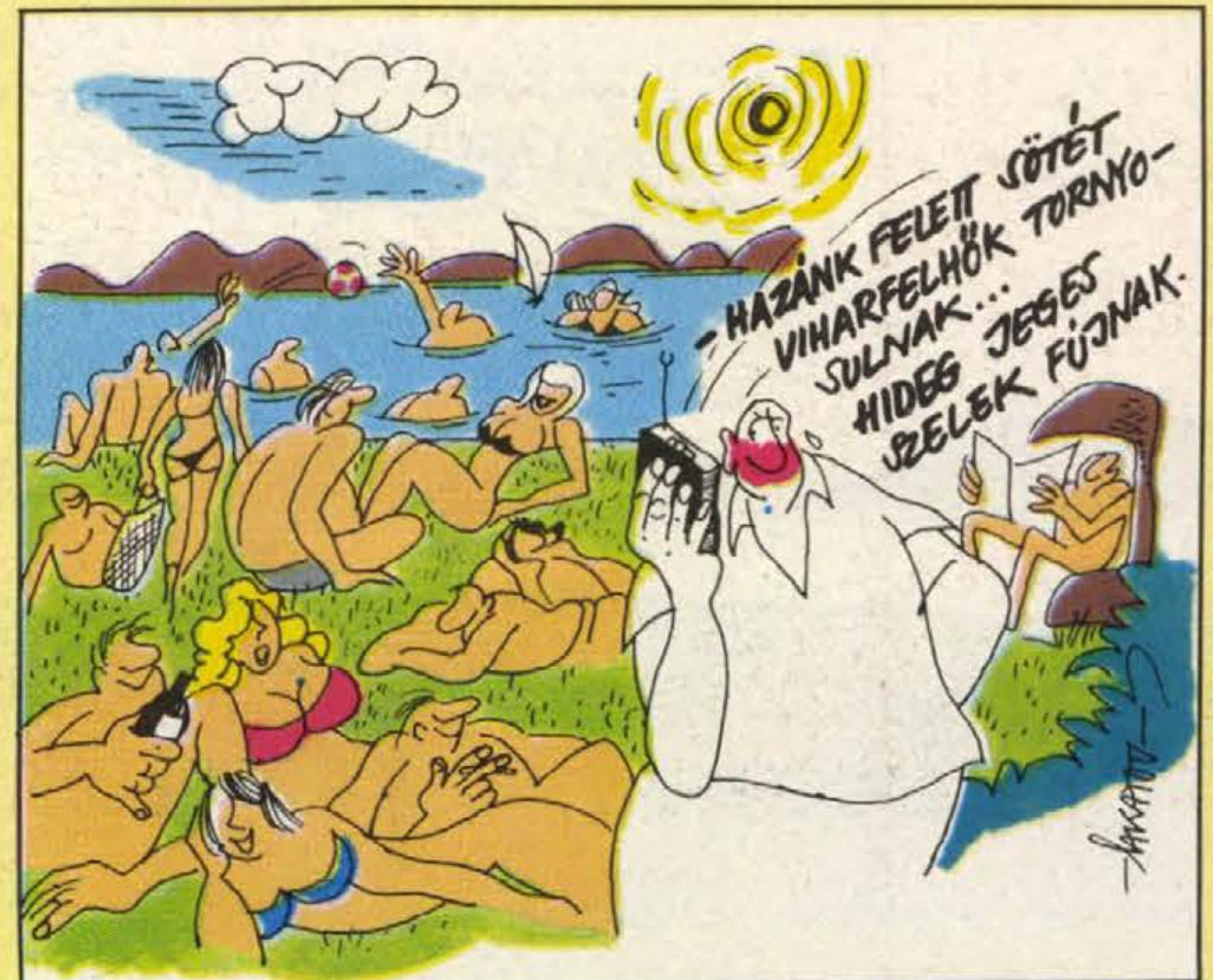
– Nos, a jelen politikai helyzetben a következőket tudom nyilatkozni önnek…

MAI MEDVETÁNC

– Főnök, ez a panoráma marad?

– Ezt is az előző rendszernek köszönhetjük!

MÉDIA NYÁR

LIBERÁLIS RÁDIÓ

SZÉLES KÖRŰ TÁJÉKOZTATÁS

(avagy: egy hírnek is száz a vége)

Magyar Rendőr: Tegnap késő este Sipek Gusztáv 38 éves foglalkozás nélküli nógrádfröccsögi lakos baltával agyonütötte anyósát. Sipeket a rendőrség még az éjjel őrizetbe vette.

*

Beszélő: ...A szörnyű gyilkosság azonban nem a szerencsétlen ember hibája, hanem az elkeseredett családfő végső kísérlete arra, hogy enyhítse szerettei szociális gondjait. Egy éhező szájtól vonta meg így a kevéske falatot. Az a kormányzat, amelyik képes eltűrni, hogy életerejünket a munka helyett másra használjuk, nos, az a kormányzat...

*

Magyar Fórum: Ez a kegyetlen fanatizmus az elmúlt negyven esztendő bolsevik terrorjának egyenes következménye. Amíg a tegnapvolt kommunisták hatalmukat átmentve szemet hunynak, addig nekünk kell megállj! parancsolni, és...

*

Élet és Tudomány: Az eszközhasználat (esetünkben a balta), ha ennél primitívebb formában is, de már a majmoknál is szerepel. A 38 éves ivarérett férfiember tette éppen ezért genetikailag magyarázható.

*

Dörmögő Dömötör: És akkor a gaz Sipek összevonta a szemöldökét, és így förmedt az anyósára: Irgum-burgum! Mire amaz meg ijedtében magára öntötte a forró karamellás tejet. Ha a karamellás tej ki nem ömlött volna, az én mesém is tovább tartott volna.

*

Kurír (reggeli kiadás): Szöget ütött az anyósa fejébe! A lépcsőházi vérzivatar! Hogyan került a fejsze az asztalra? (Részletes beszámolónk a délutáni Kék Kurírban.)

*

Állatvilág: Mégsem tudjuk tiszta szívből elítélni, hiszen gyermekkorában imádta a kutyákat és a macskákat, sohasem lőtt csúzlival verébre, s anyósa utolsó szavai szerint mindig ő etette meg az aranyhörcsögöt.

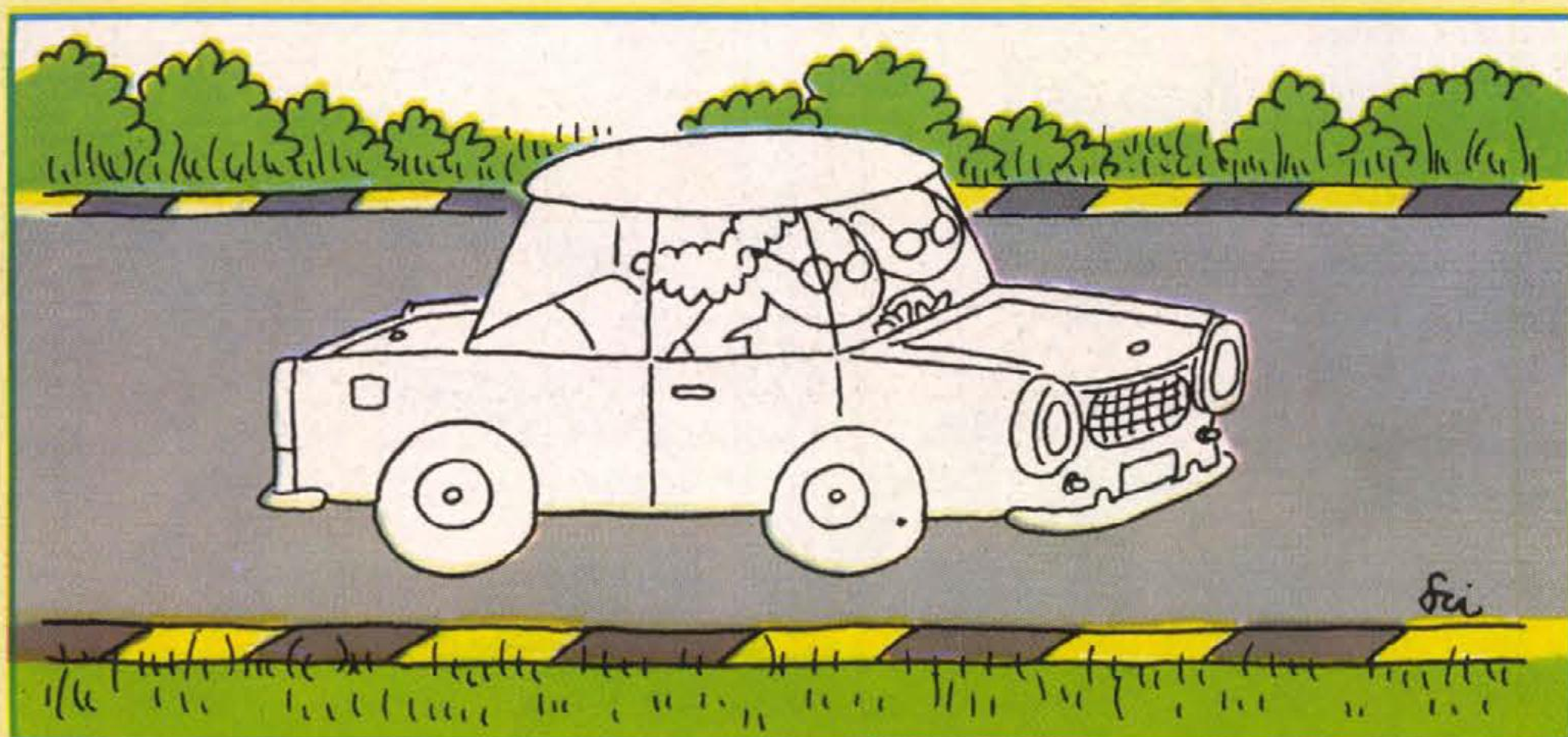
*

Statisztikai Szemle: Hazánk lakossága ma reggelre újabb egy fővel csökkent. Ugyanakkor ígéretesen megnövekedett az egy lakosra eső balták száma!

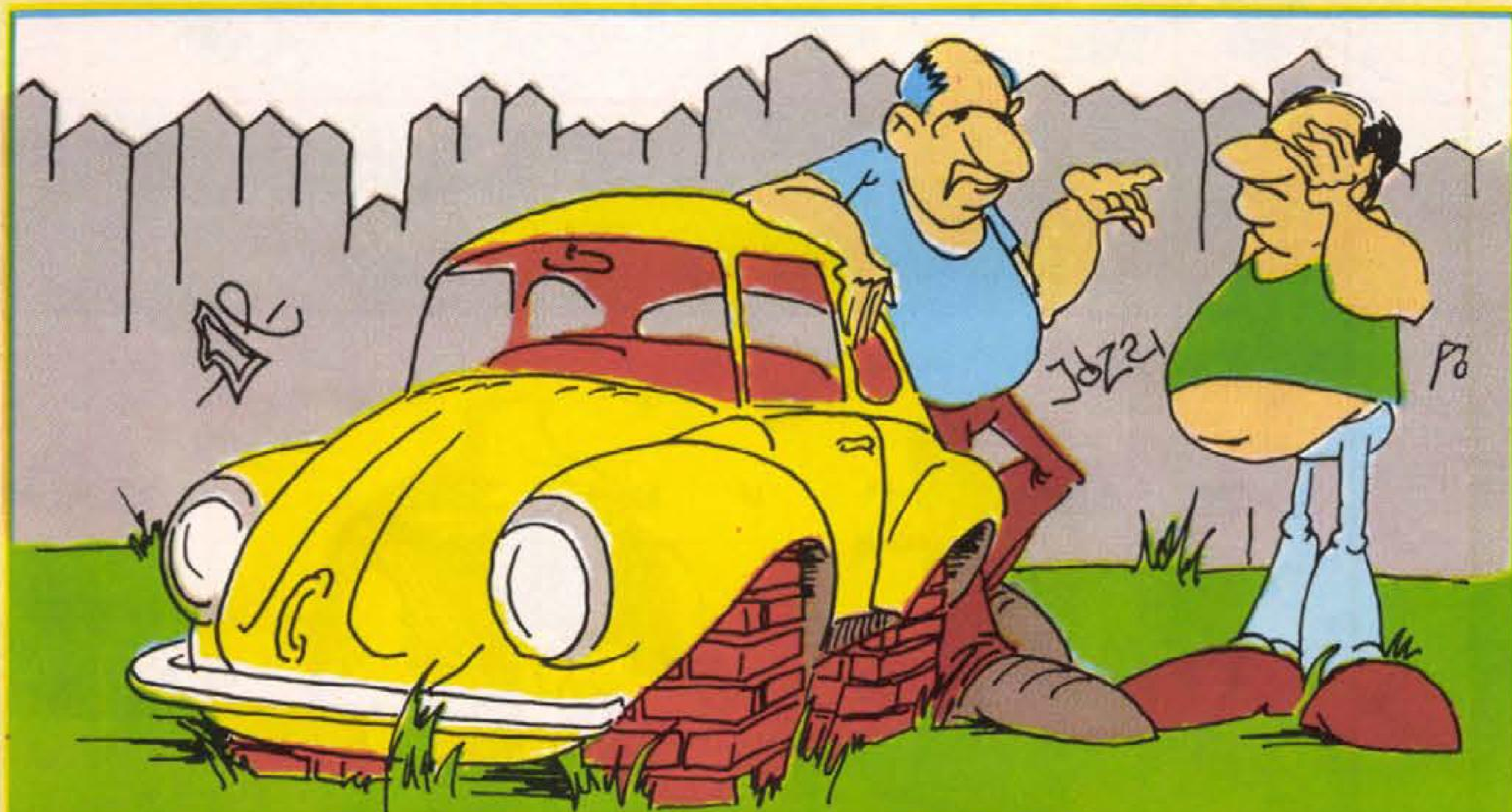
SHOWDER DUÓ

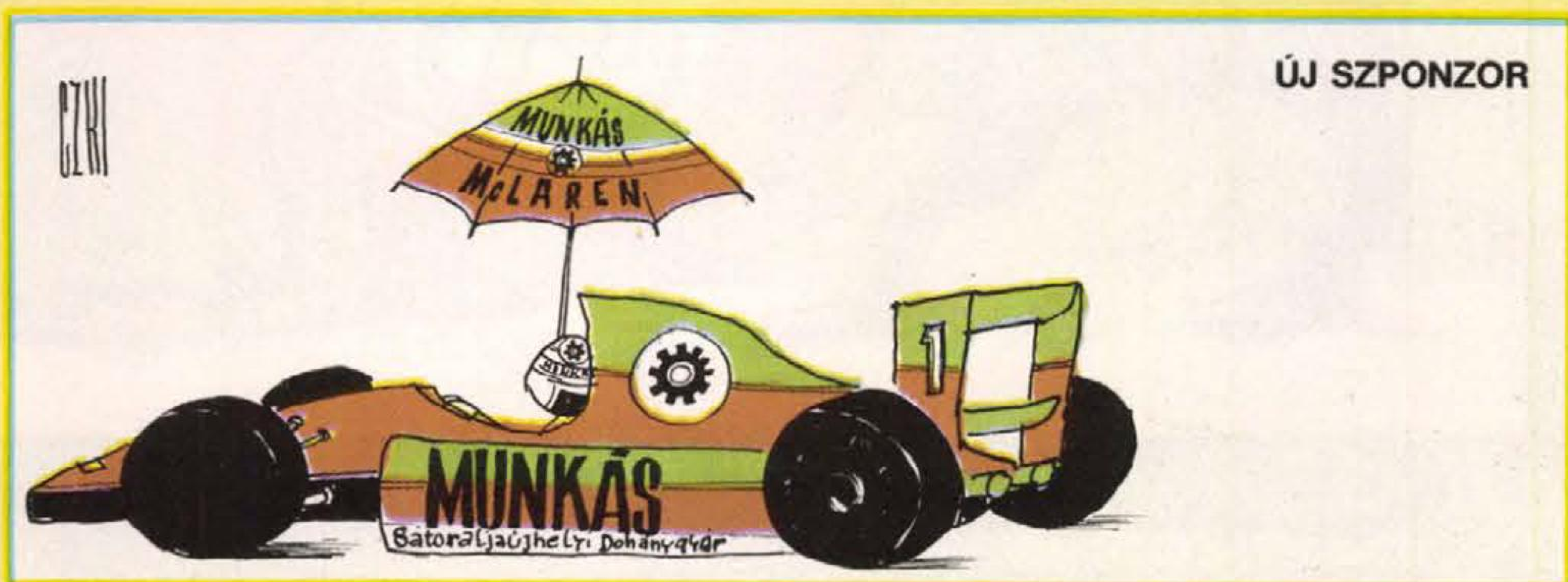
FORMA–1

– Te, Béluskám, nem lehet, hogy már Mogyoródon vagyunk? Már harmadszor jön velünk szembe egy versenyautó...

– Az én kocsim egyáltalán nem szennyezi a környezetet, mégsem kapott zöld kártyát.

ÚJ SZPONZOR

BONC SZERVIZ

Íme, hölgyeim és uraim, a képen látható jó példa a sikeres kisvállalkozásra. Ez egy „Dacia-szerviz", mely immáron másfél éve rozsdavirágzik Budapesten. Éjjel-nappal nyitva és további óriási előnye, hogy teljes méretében önkiszolgáló. Itt nem kedvetlenítik el a kedves vásárlókat holmi unott képű, udvariatlan eladók azzal, hogy nem köszönnek vissza, ugyanis nem szükséges köszöngetni. Az alkatrészek árai utolérhetetlenül alacsonyak. Egy teljes Dacia-motor legfeljebb félórába, egy hátsó kerék bagatell öt percbe kerül. Az első szélvédőt – saját szememmel láttam – egy perc alatt tette magáévá az ügyes kezű kuncsaft és a visszapillantó tükör birtokbavételéért sem áldozott többet, mint tíz apró másodpercet. Persze mint minden sikeres vállalkozásnak, ennek is akadnak utánzói. A szomszédos utcában javában virágzik már egy ugyanilyen Trabant-alkatrészelosztó. De micsoda világ! A környéken felüti fejét az irigység. A feljelentgetők nem átallják akár telefonon is szüntelen zaklatni az önkormányzatot, hovatovább a Fővárosi Közterület Felügyelőséget. No de mindhiába. A hivatalok megrendíthetetlen vállalkozóbarát politikát folytatnak és nem hisznek az afféle mendemondáknak, hogy például egy ilyen önkiszolgáló „service" rontja a városképet, meg hogy – badarság! – balesetveszélyes. Persze előfordul, hogy a környéken játszadozó gyerekek egy kicsit felgyújtják, de nem komoly tüzek ezek, kérem, csak a füstjük nagy. A legtöbbször elalszik magától, oda se neki. Az illetékeseknek igazuk van. A ráérős bejelentgetőket egye meg a fene. Mert van ott még egy használható hátsó kerék! Öt perc csak az ára. Akinek pedig mindez nem tetszik, hívja csak nyugodtan az illetékes hivatalokat. Kit érdekel!?

RAKONCZAY ERVIN

DEFORMA–1

– Benevezek a Trabanttal, ha győzök vele, utána talán el tudom adni!

A MŰVÉSZNŐ MAMÁJA

Az új magyar film bemutatója után jövök kifelé a moziból. Az utcán nyakon ragad a művésznő mamája: – Nos, hogy tetszett a lányom?

Igyekszem a szemeimet csillogtatni a lelkesedéstől:

– Elragadó volt, felülmúlhatatlan, monumentális az a rész, amikor...

– Hát, igen – bólint büszkén a művésznő mamája. – Úgy érzem, sikere lesz. Ha tudná, hogy kimerítették szegényt a felvételek. Naponta tizenkét óra hosszat a jupiterlámpák előtt állni, nem csekélység. Mit szól hozzá, amikor a nagy jelenetben egy pillanatra visszanéz, de a szemében benne tükrözik az élet igenlése, s ugyanakkor az elkövetkezők szomorúsága. Látta azt a fátyolozott tekintetet?

– Hogyne láttam volna – rebegem alázatosan. – Fátyolban ma a művésznő utolérhetetlen. A legfátyolozottabb tekintet, amit valaha láttam.

– Az arcjátékkal meg volt elégedve?

– Hogy meg voltam elégedve? Sírtam, zokogtam, odavágtam magam a zsöllyéhez a gyönyörűségtől. A művésznő ma európai viszonylatban egyedülálló!

– Ha ugyan nem világviszonylatban – mondja kissé sértődötten a művésznő mamája. Majd folytatja: – Persze a laikusok azt hiszik, a színésznő élete csupa gyönyörűség. Tudja, hány tépelődő, álmatlan éjszakába került, amíg felépítette magában a tökéletes figurát? Persze a vásznon ebből semminek sem szabad látszania.

– Nem is látszik – emelem esküre a kezem.

– Tudja, a színész más technikával dolgozik a színpadon és mással a filmen. Például mit szól ahhoz, amikor a lányom vergődik, mert úgy érzi, nem talál más kiutat és akkor lassan megjelenik, az a pici bús redő a homlokán, érzékeltetve az elmúlás halk szomorúságát.

– Az a redő, kezit csókolom, belekerül a filmművészeti lexikonba. A némafilm óta redőben ilyen még nem volt!

– Mégis, melyik volt a legkiemelkedőbb jelenete? – kérdi szigorúan a mama.

– Talán, amikor az alkonyatban nótaszó mellett szedik a ribizlit.

– Micsoda? – tágul kerekre a mama szeme. – A lányom a ribizli forgatásán nem is volt jelen.

– Bocsánat, nem egy szőke, magas hölgy a lánya?

– Nem! Az én lányom az a szép fekete, alacsony a báljelenetben. Középről a tizenhetedik... tudja, ott a kavargó forgatagban.

– Hát persze. Tessék megengedni, hogy szívből gratuláljak a kedves lányához. Isten áldása, ha valaki így tud kavarogni.

– Köszönöm – szól megbékélten a művésznő mamája.

– Nagyon örültem – búcsúzom. – És legközelebb miben láthatjuk a művésznőt?

– Most kezdték meg a „Ferenc Jóska megígérte” című történelmi film forgatását.

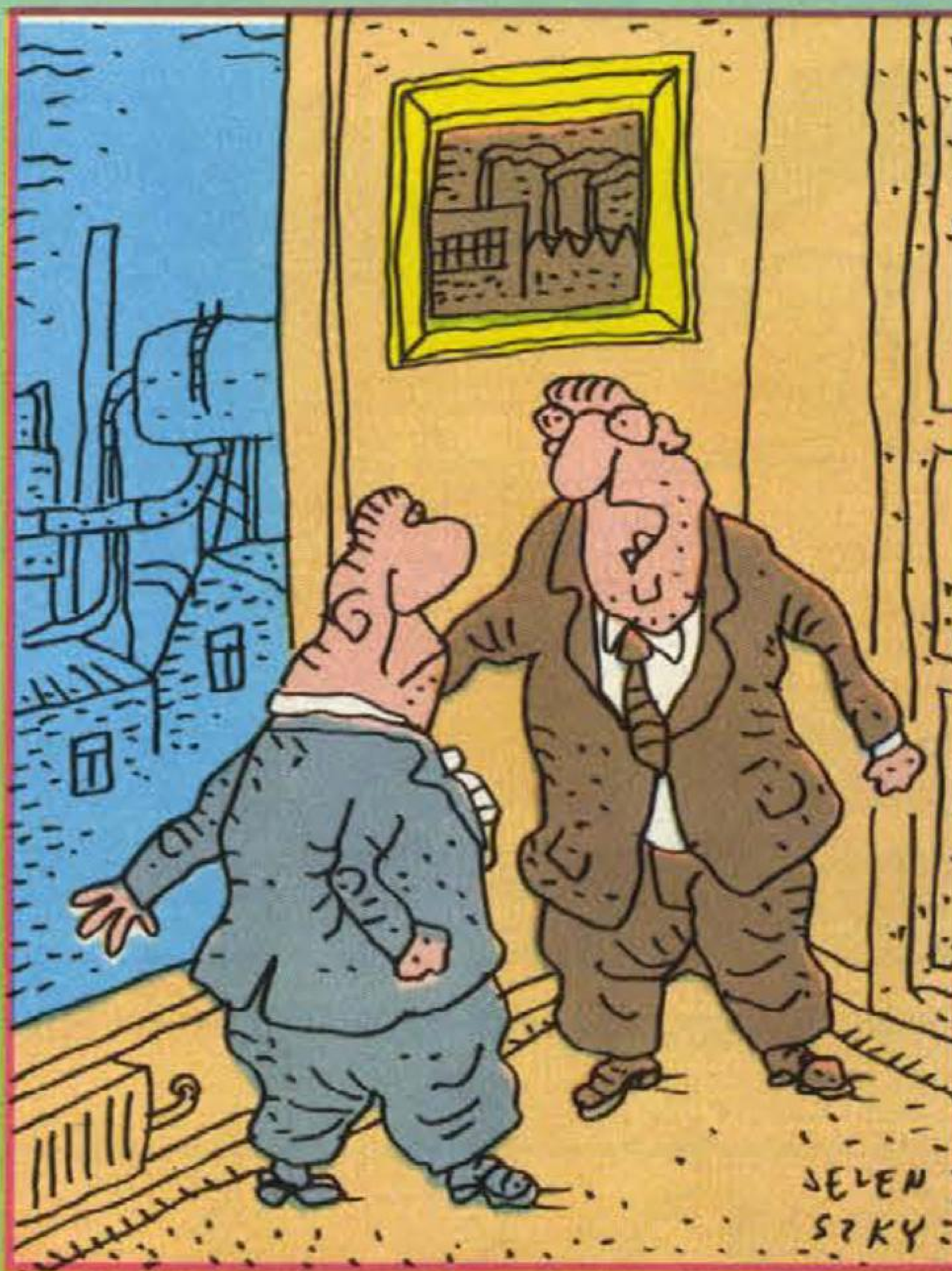
– És a kedves lány mit alakít benne?

– Elégedetlen tömeget...

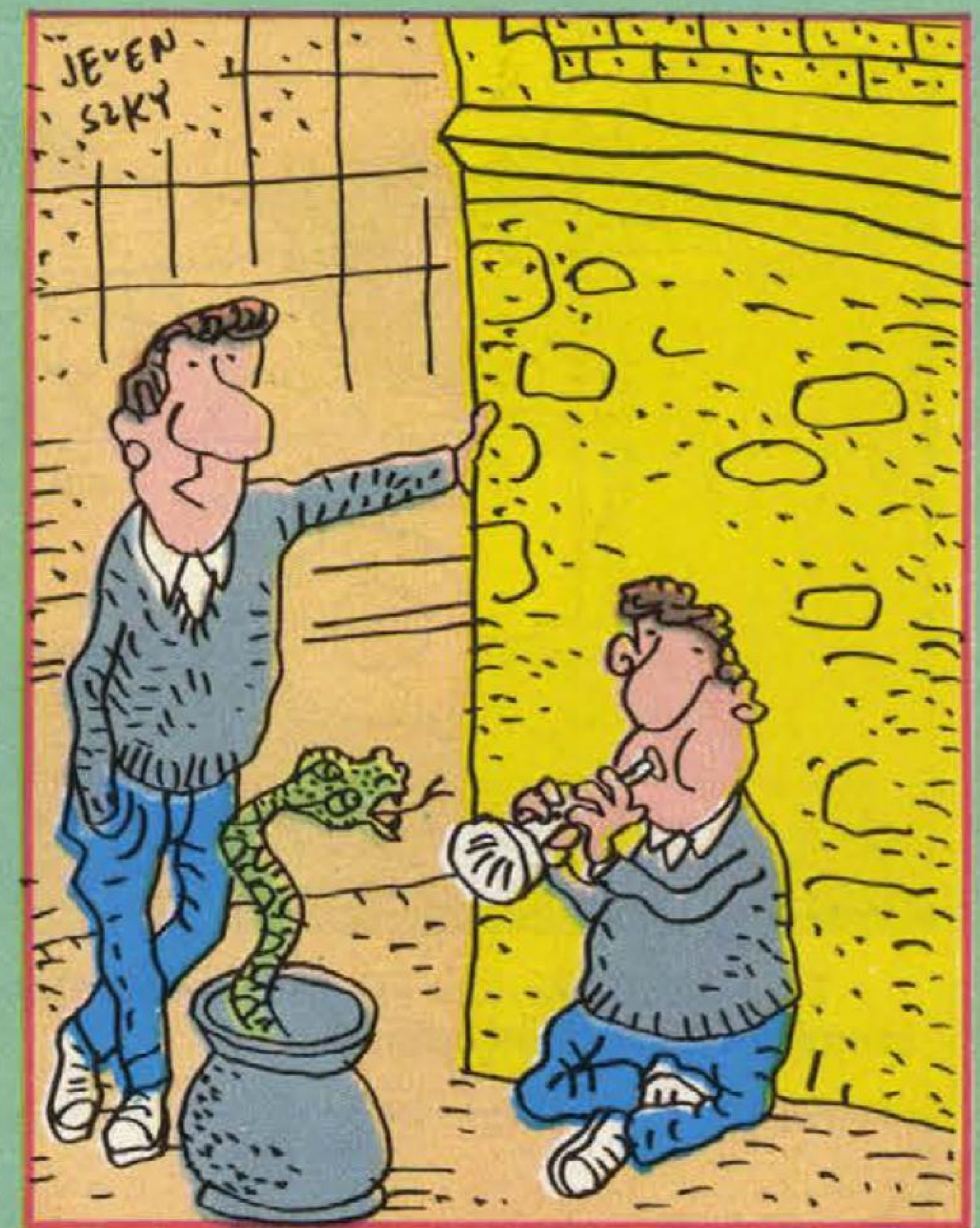
GALAMBOS SZILVESZTER

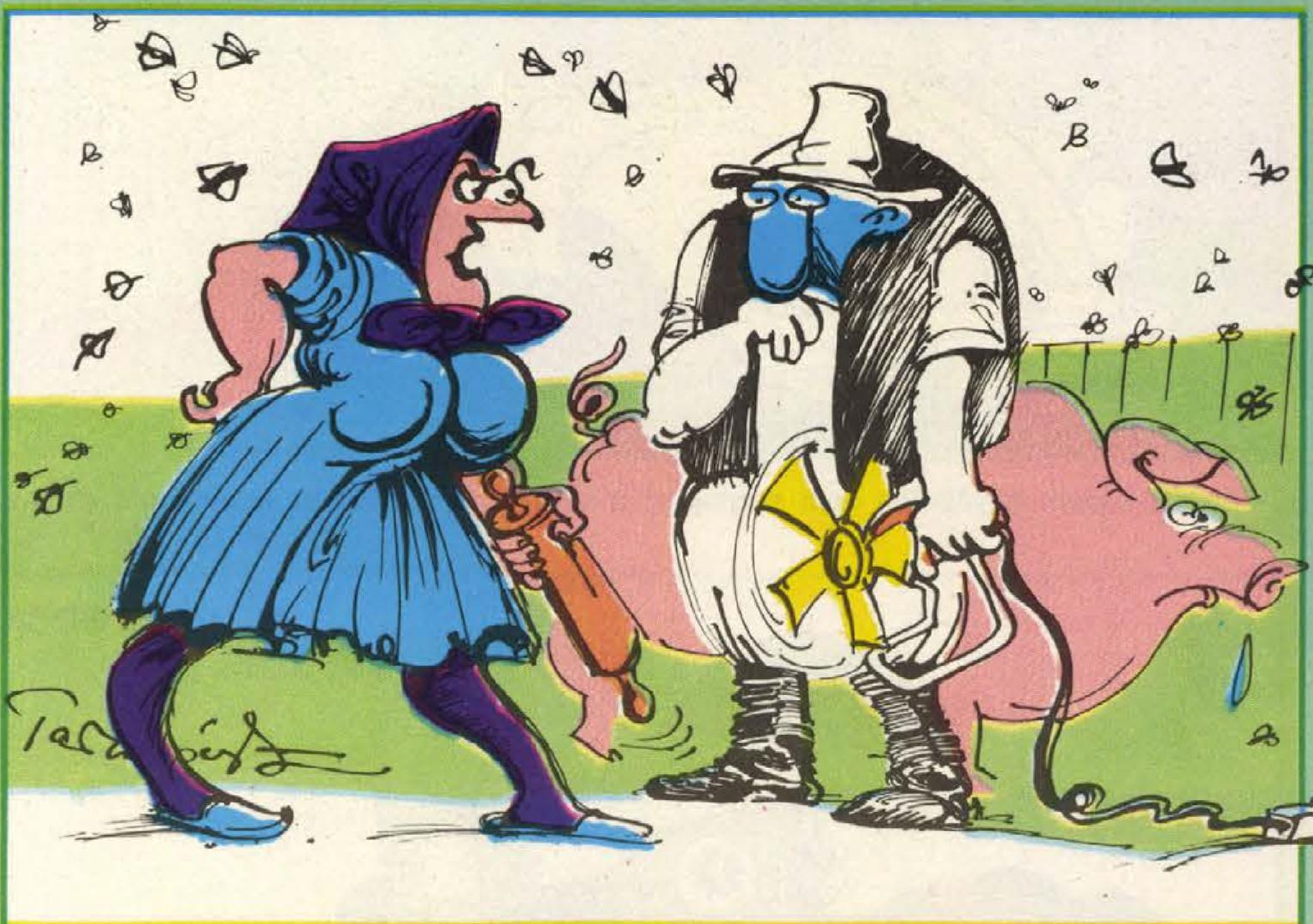
– Tessék mondani, madám, önöknél is van diákkedvezmény?

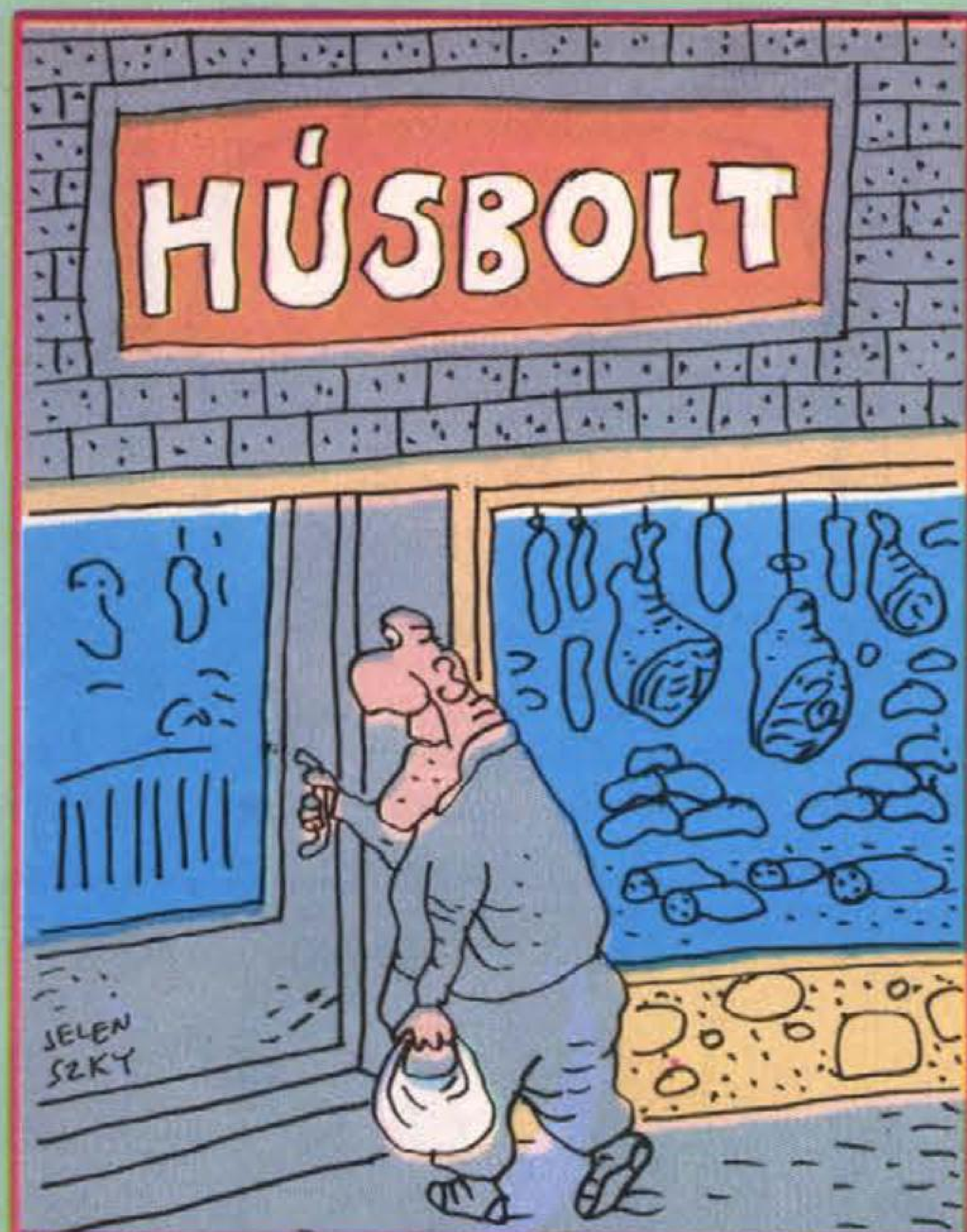
VADKELET
– Privatizálod te, a jó édes...

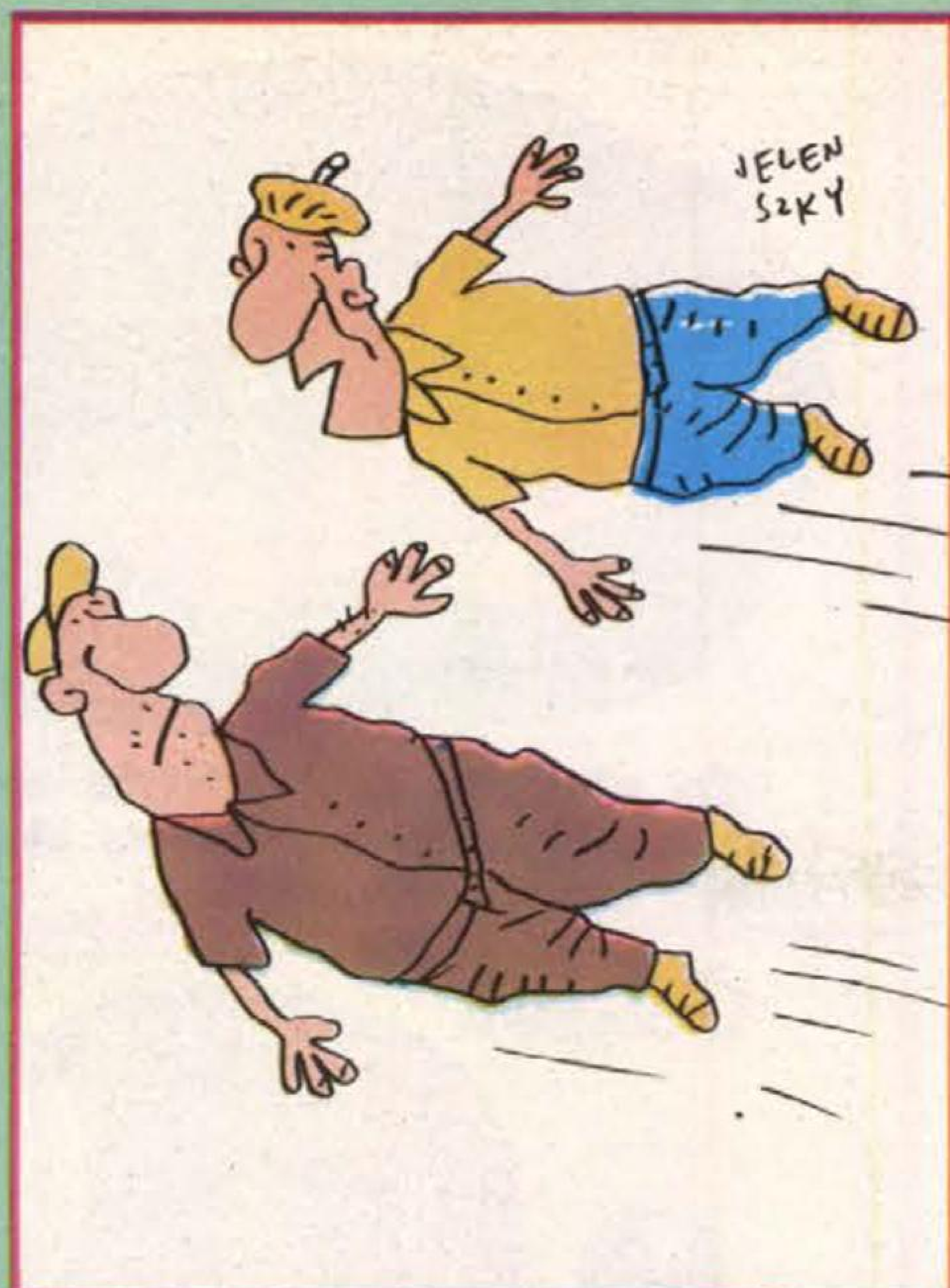
– Szevasz, Kovács. Látom, neked sem sikerült a szakmában elhelyezkedni

ÚJGAZDÁK
– Igaz, hogy a légy nem bírja a huzatot, viszont megfázhat a disznó!

VÁRATLAN ÖRÖKSÉG

REPÜLŐNAP
– Téged melyik cégtől rúgtak ki?

HE - HE - HE

Gyermekkoromban megfogadtam: vagy hegedűművész leszek, vagy semmi. A két cél közül a másodikat sikeresen elértem.

*

Sírfelirat: A puding próbája, hogy megettem.

*

Amálkához szerelő jött. Gáztűznézőbe.

*

Idén semmit sem írtam. Mégse adták ki!

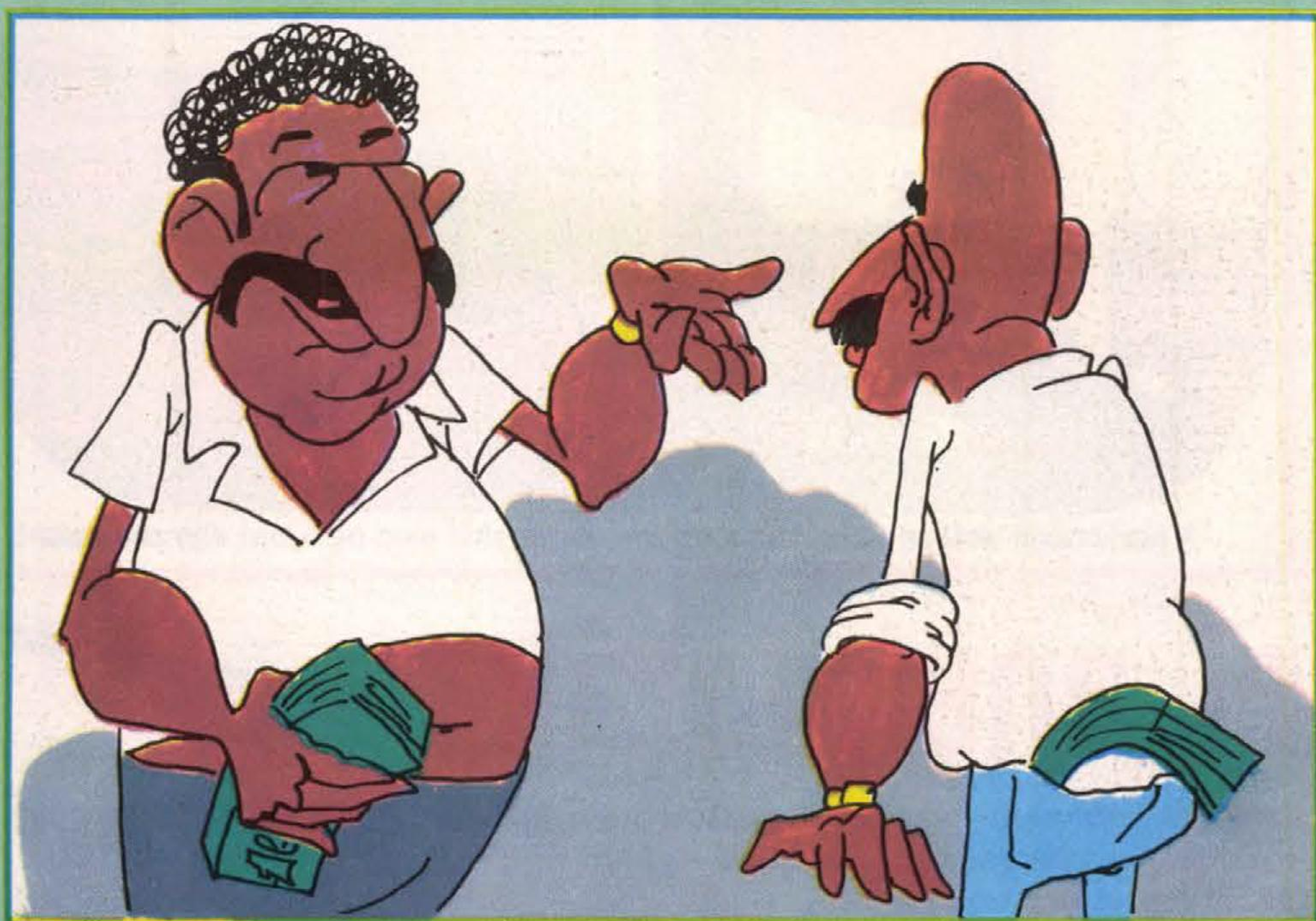
*

A nőfaló előbb szólít, aztán tódít, s ezzel bódít. Végül a barátainak tódít. (Egyszóval: érti a módit.)

ALFÖLDI IMRE

METRÓDELÍRIUM
– Úristen! Bőrfejű négerek!

RENDŐRÖRS A BELVÁROSBAN
– Allahnak hála, Ali, ezentúl rendőri védelem alatt dolgozhatunk!

HOMO LUDENS

Amikor 1914. június 28-án Szarajevóban eldördült egy revolver, a Víziváros egyik komor bérházának udvari szobájában a négyéves Kisvicsek éppen katonásdit játszott. Édesapja tiszti sapkájában illegette magát a hatalmas falitükör előtt, és selypegve azt kiáltozta:

– Úgyis megnyejem a háborút, úgyis megnyejem!

Mert Kisvicsek játszani azt nagyon szeretett! Hétéves korában már rendszeresen fellépett Krausz Matild gyermekszínházában, ahol pöttöm kis felhőt alakított Ukrajna mindig kék egén.

A családjában senki sem csodálkozott, hogy húszévesen az immár nyakigláb Kisvicsek végérvényesen a színipályát választotta. (Szülei egyébként is éppen a gazdasági válsággal voltak elfoglalva.)

Kisvicsek megcsillogtatta tehetségét a pesti Broadway valamennyi világot jelentő deszkáján. Harminchétben feleségül vette az Arizona-mulató egyik karcsú derekú táncosnőjét. Ám ifjú hitvese néhány hónap múlva férje éberségét kijátszva megszökött egy tűznyelővel.

Hősünknek nem sok ideje maradt a sopánkodásra, mivel rövidesen már egy munkaszolgálatost alakíthatott, s végigjátszotta becsülettel a ráosztott szerepeket, a Bóni gróftól egészen Voronyezsig.

A hadifogságból szerencsés pillanatban érkezett haza, ugyanis a pályaudvarról azonnal beugorhatott a Nemzetibe, ahol is a második sírását előző este vitte el az ávéhá. Frissen gyógyult flekktífusszal, lesoványodva, borostás arccal, ám kíváncsian kérdezhette tehát esténként a rivaldafényben az immár negyvenéves Kisvicsek:

– De hát ez a törvény?

A hetvenes évek közepén anyaszínháza szelíden nyugdíjba küldte a kiöregedett színészt. Néhanapján foglalkoztatta őt a televízió, utoljára egy reklámfilmben jóvágású öregurat játszhatott, aki valamilyen vadonatúj kötvényfajtát kínálgatott, bár Kisvicsek nem sokat értett az egészből, s emiatt kissé túljátszotta a szerepét.

Mostanság delente fel-feltűnik a lakásához legközelebb eső általános iskola menzájánál. Kopott ételhordóval kezében úgy lépked, mint egykoron Lear királyként tette.

Kisvicsek legutolsó szerepét játssza, egyre nehezebben, s lelke mélyén már arra vár, hogy hirtelen megszólal a Rendező valószerűtlenül mély hangja, s két szót mond csupán:

– Köszönöm. Ennyi...

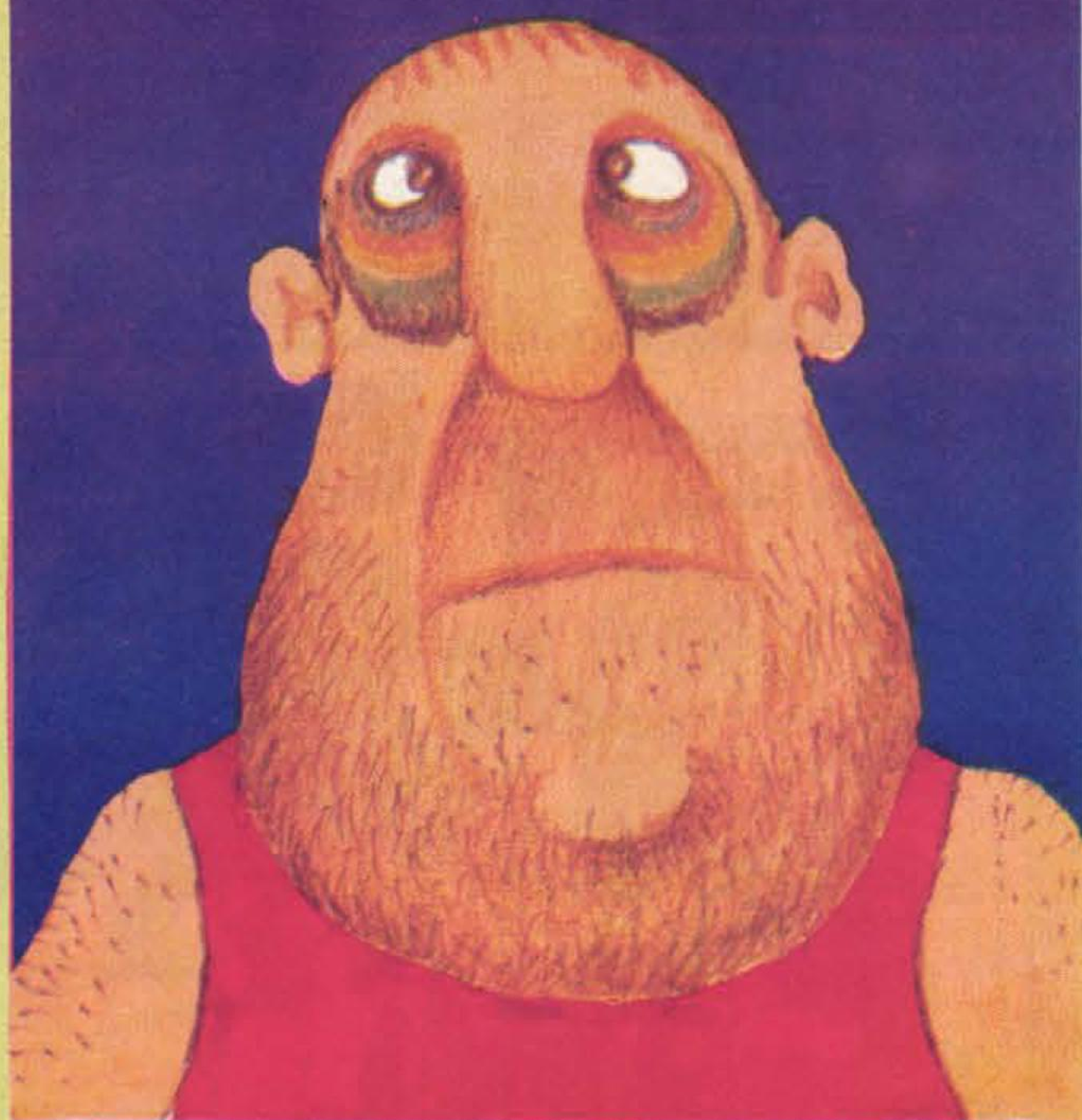
WALTER BÉLA

FOGYASSZ-REKLÁM

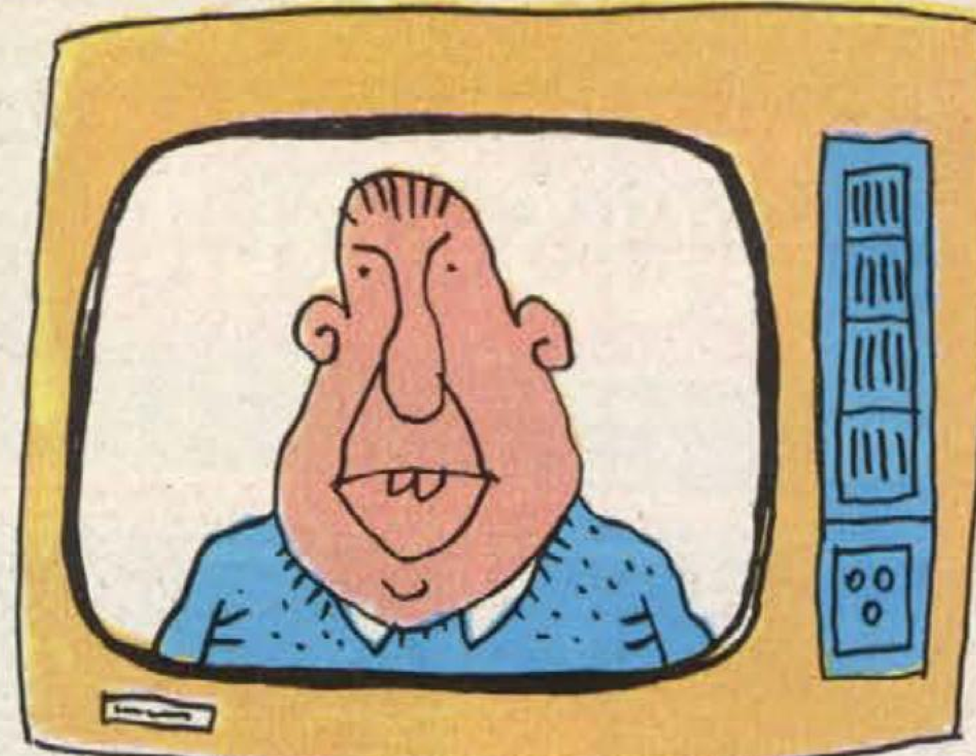
HAZAI
HAZAI
HAZAI

OLIMPIA

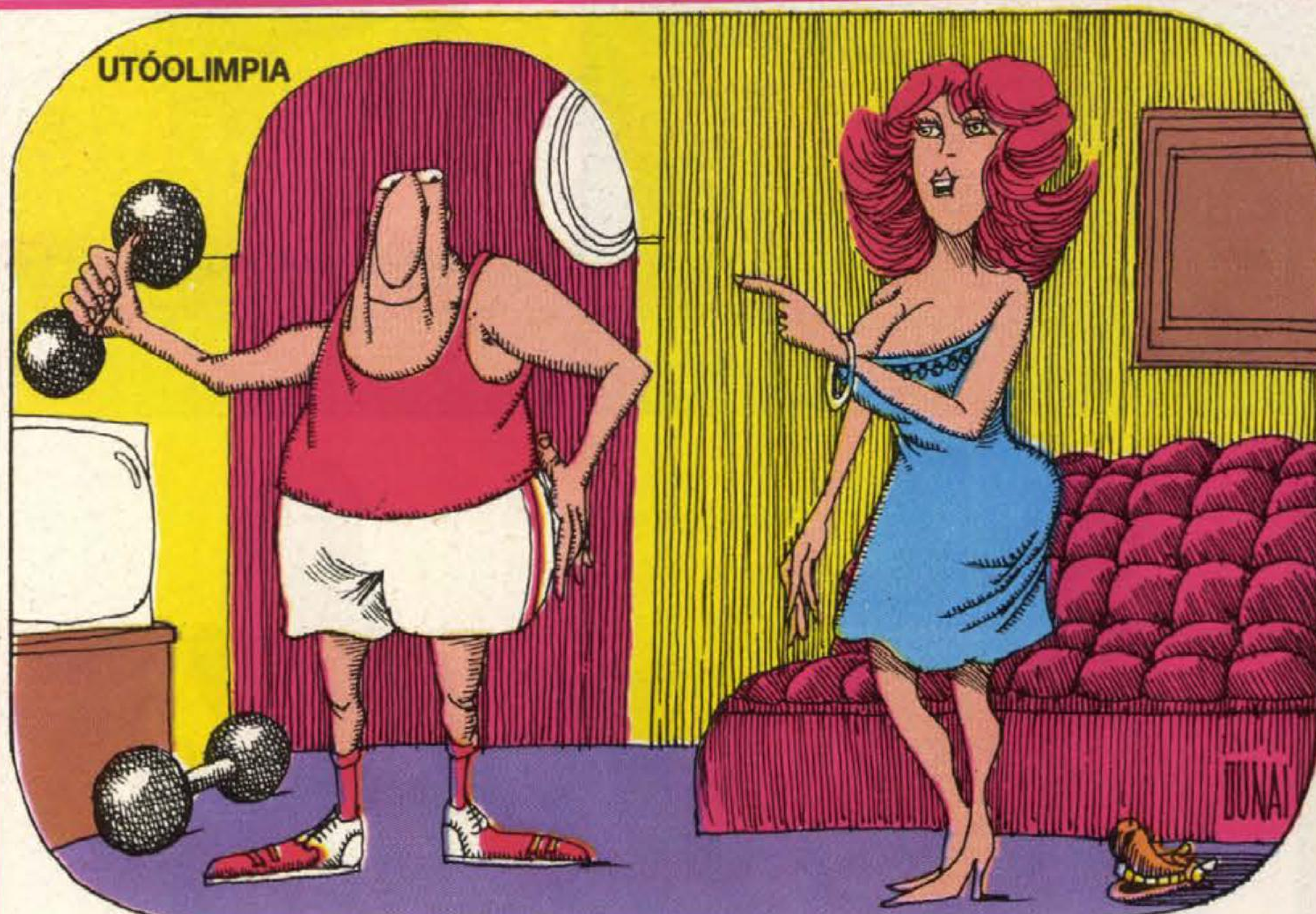

– Én elhiszem, hogy olimpiai lázban égsz, de legalább ilyenkor ne kiabáld közben, hogy hajrá, magyarok!

– Szakértőnk szerint ellenzéki kormány esetén kétszer ennyi érmünk lenne

– A parlamenti vitában elvetetted a sulykot, de ez ettől még nem lesz olimpiai szám!

Olimpiai anekdoták

„Mindegyik anekdota egy-egy igazság győzelme a természeti kiválás révén... csupa győzelmes erő ez; és a furcsaság, a pajzánság, a tréfa közepette is mindig ott a világ rendjének dönthetetlen törvénye: az örök emberi."

(Tóth Béla)

I. György görög király, az újkori olimpiai játékok első küzdelemsorozatán, 1896-ban Athénban minden győztessel kezet fogott.

Hajós Alfréd – két aranyérem szerzője az úszásban – kétszer is parolázott a királlyal.

I. György mindjárt az első alkalommal nagy érdeklődést tanúsított iránta, megsimogatta a tizennyolc éves, szőke fiatalember selymes haját, majd németül megkérdezte:

– Mondja, hol tanult meg úszni?

Hajós egy pillanatra elgondolkozott, aztán a világ legkomolyabb hangján azt válaszolta:

– A vízben, felség!

•

Harangi Imrének, a berlini olimpia (1936) könnyűsúlyú aranyérmesének, a döntőbe jutásért vívott mérkőzésen felrepedt a szemöldöke.

A bal, illetőleg a jobb szemöldöke... Vagy mégis a bal?... Tulajdonképpen lényegtelen. Maradjunk abban, hogy az egyik szemöldöke.

Ökölvívók esetében az ilyen sérülés a következő összecsapáson végzetes lehet, ezért aztán – ma már ki nem deríthető, hogy kinek a javaslatára – a magyar vezetők cselhez folyamodtak.

Megjelent az észt Nyikolaj Stepulov a szorítóban és azt hitte, máris fejbe verték, tudniillik Haranginak mindkét szemöldöke le volt ragasztva. Őt csak egyre készítették fel...

Amíg szegény észt fiú rájött arra, hogy Haranginak melyik szemöldöke a sérült, bajnokunk már meg is nyerte az olimpiai aranyérmet.

•

Dr. Frigyesi József nőgyógyász professzor szenvedélyes vadász lévén, többször vendégeskedett a somogyi vadásztanyán Bay Béla doktor vendégeként. A neves vívószakember egyszer akkor is meghívta a professzort, amikor az olimpiai érmeseknek adott „fogadást". (Ez nála évtizedek óta hagyomány!)

Frigyesi doktor dicsérte a bajnokokat, kacsingatott a lányokra, de közben állandóan panaszkodott. Bay Béla nem állhatta meg szó nélkül:

– Józsi bácsi, annyi bajod van, majd szerzünk neked egy tizenhat éves kislányt...

A professzornak felragyogott a szeme:

– Az nagyon jó lesz – felelte –, legalább kifűzi valaki a cipőfűzőmet...

•

Bukovi Márton 1956 nyarán, a melbourne-i olimpiai évében vette át válogatott labdarúgóink irányítását, és az átmeneti kudarcok után sikerek következtek.

Legjobbjaink legyőzték Budapesten a lengyeleket, Belgrádban a jugoszlávokat, Moszkvában a szovjeteket, Párizsban a franciákat, Bécsben az osztrákokat, amikor Budapesten a svédek következtek volna, de közbeszólt október 23-a...

Szepesi a rádióban ékesszólóan agitált, hogy tegyék le a fegyvert, mert vasárnap magyar–svéd meccs lesz a Népstadionban. A mérkőzés azonban elmaradt.

Bukovi el volt keseredve:

– Fene egye meg – mondta –, négy győztes meccs után először játszottunk volna idehaza...

– Marci bácsi – nyugtatták –, ez a történelem...

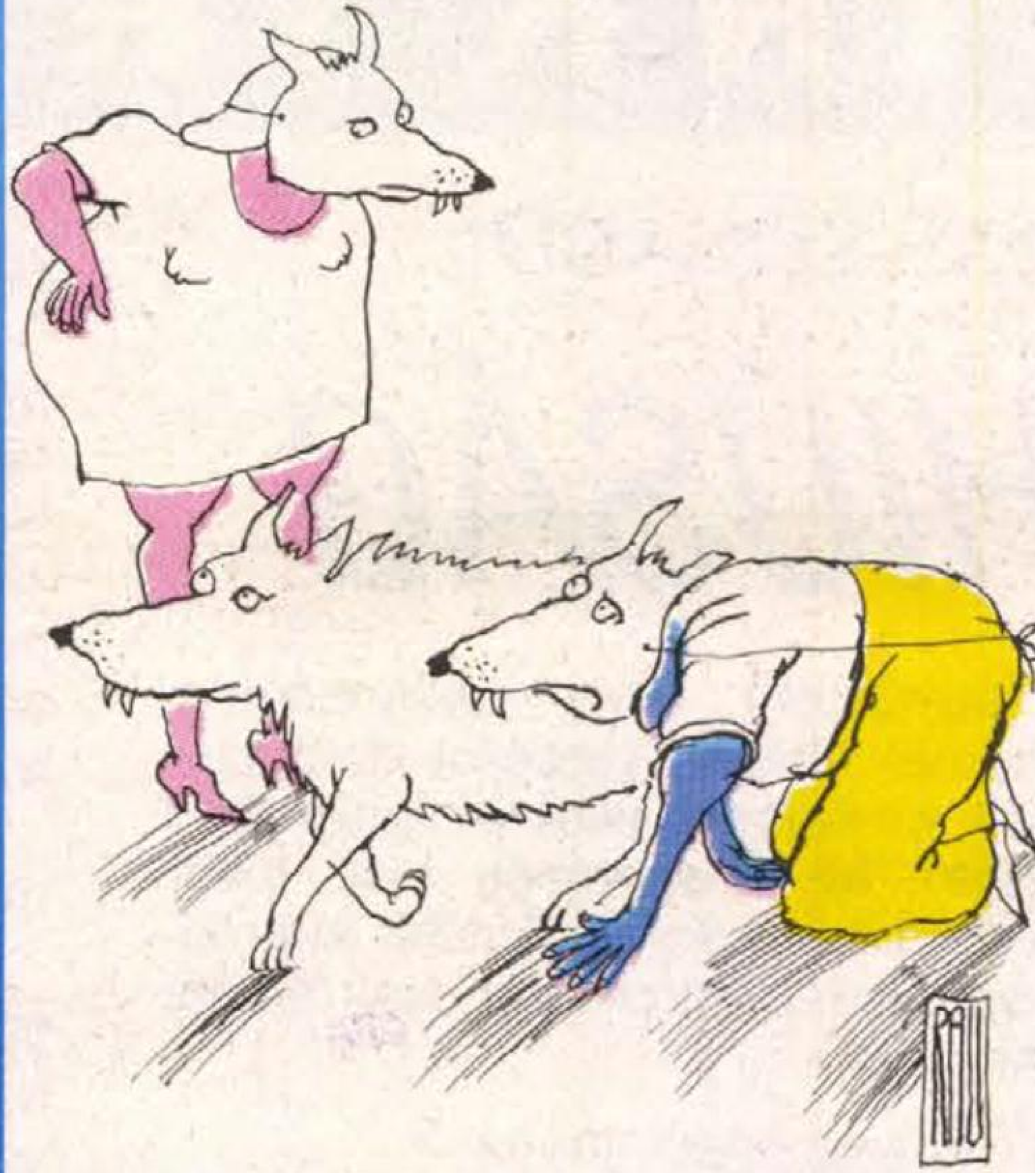
– Történelem, történelem! Nem várhattak volna egy hetet?...

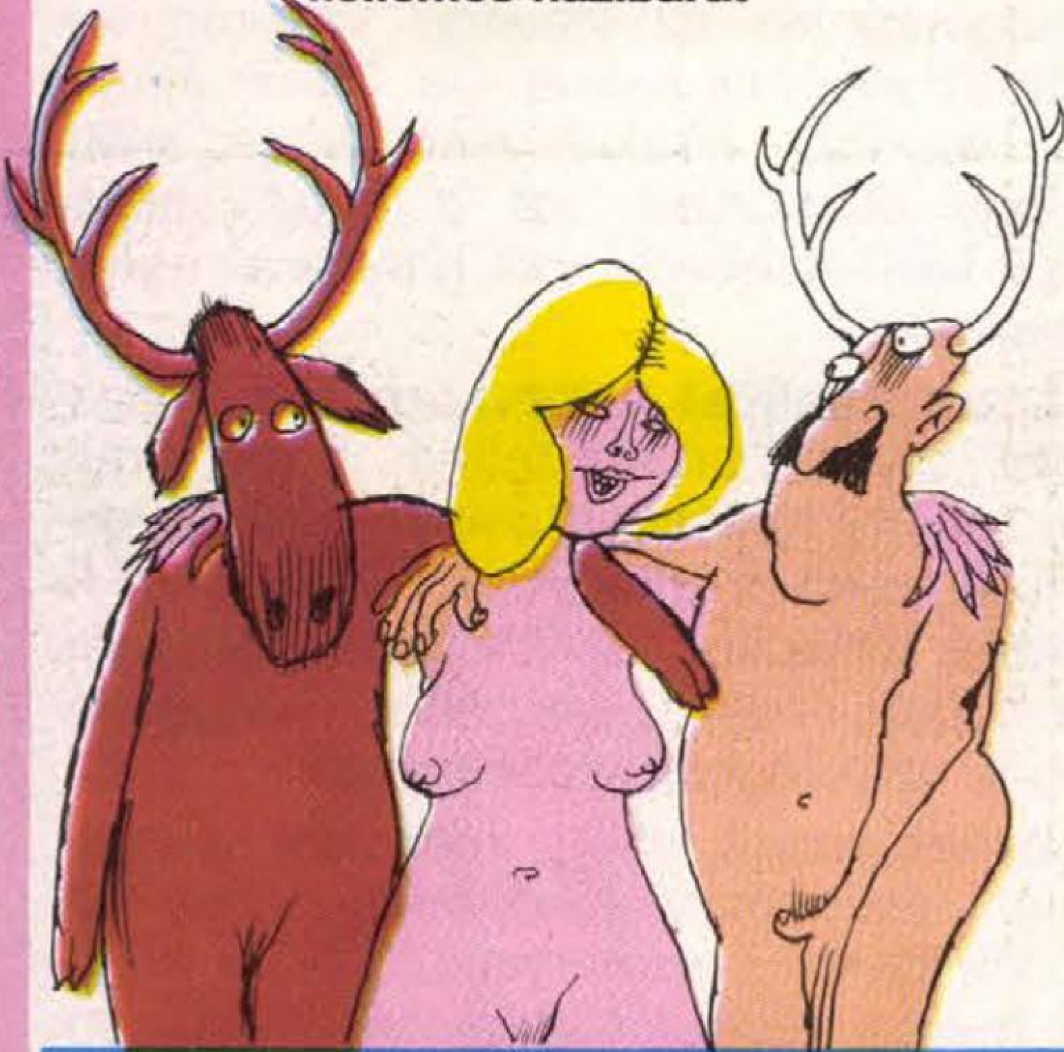
(KŐ)

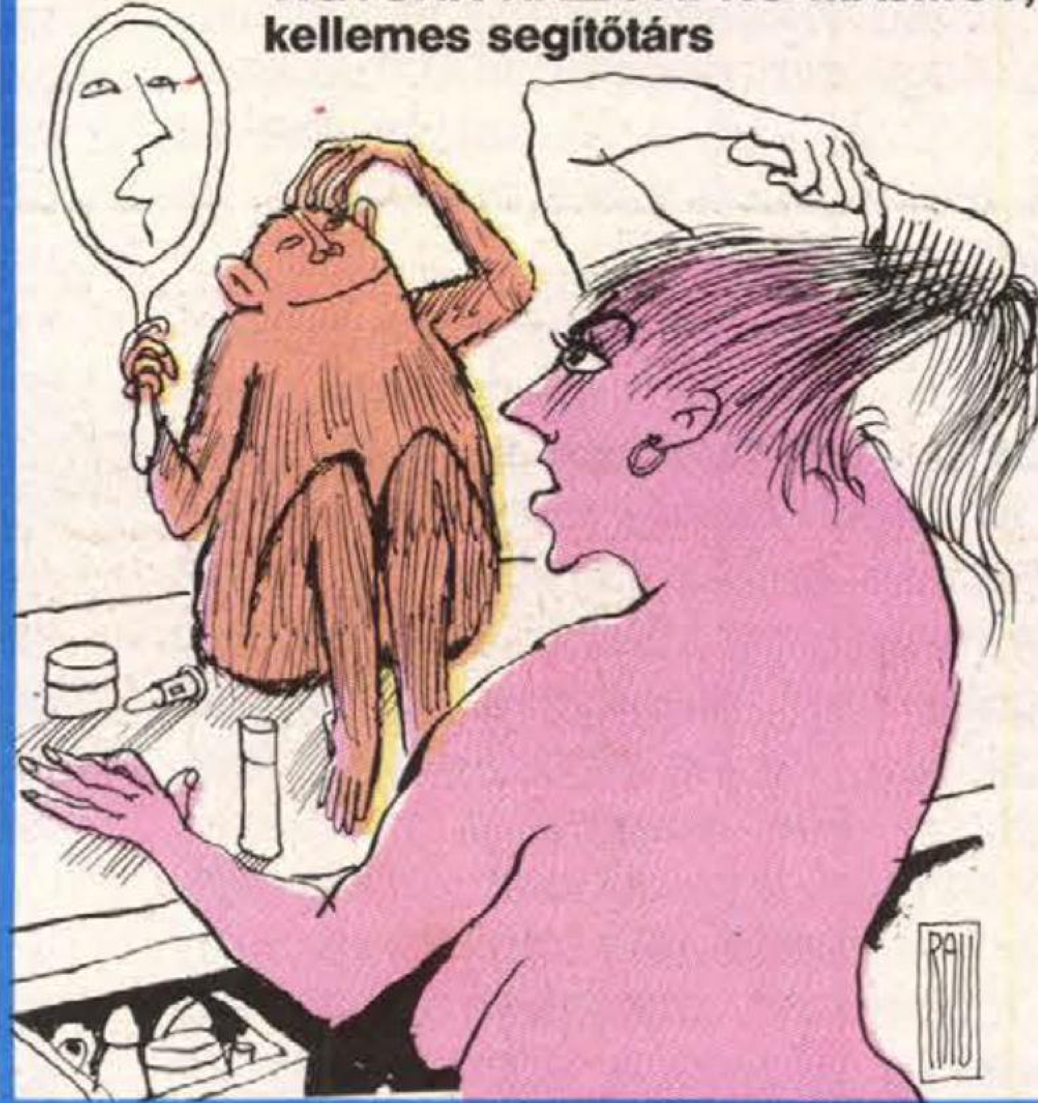
ÁLLATI

ÁLLATI

ÁLLATI

VIGYÜNK HAZA FARKAST,
és alkalmazkodjunk hozzá

VIGYÜNK HAZA RÉNSZARVAST,
kellemes házibarát

VIGYÜNK HAZA APRÓ MAJMOT,
kellemes segítőtárs

KIBÉDI ERVIN:

Szarvas nem bőgés

Az erdőszélen felbődül egy szarvas.
És máris szemben áll a két bika,
– A tehén szemérmesen legelészik. –
Bámulja egyiket a másikat.

Egy pillanat és rögtön ölre mennek,
A feszültség nem feszülhet tovább,
Az neki és a másik meg emennek,
Hajtja a vére a két ostobát.

Nézegeti a tehenet a bölcsebb,
Kopott szőrét és löttyedt tomporát,
„Harcoljon érted a radai rosseb".
Legyint egyet és elballag tovább.

A medve

A hegyről lejön egy medve
És el van keseredve,
Mert nem érti, hogy minek
Ölik egymást az emberek.

Aztán fölmegy megint a hegyre
Az a bizonyos kedves medve,
És brummogva elsírja magát
Ó csak ezért? Nahát!

A majom

Nézi az embereket egy majom,
Búbánatos csodálkozással.
S mert nem tud segíteni a bajon,
Szomorú, nagy belenyugvással.

Mint aki már semmit se óhajt,
Mint aki az élettől elköszön.
Nézi az Embert, nagyot sóhajt:
Uramisten! Hát ez lesz a jövőm?

ÁLLATKERTI HELYETTESÍTÉS

ÖRÖKBE... – FOGADOM?

Azt mondja a fáma, hogy már az Állatkert is új szolgáltatással akar előrukkolni. Állítólag – persze jó pénzért! – állatokat lehet tőlük örökbe venni. Mondhatom, szépen vagyunk! Az, hogy az örökbevétel költségét majd le lehet írni az adóalapból, az oké, de számíthatunk e majd utánuk a TB-től családi pótlékra? Mert ugye, az örökbefogadott nemcsak de facto, hanem de jure is családtaggá válik. De miből tartsuk el őket?

Ennek ellenére csak piszkál ez az örökbefogadás. Úgymond, sikerült ezzel a hírrel betenni a bogarat a fülembe. Előrebocsátom, hogy teljesen feleslegesen, hiszen családom szerint önerőmből is egyre bogarasabb leszek.

Ha már mindenképpen színt kell vallanom, elmondom, hogy férfivá serdülésem óta leginkább a lepkék érdekelnek. Házasember lévén, ezt azonban olyannyira titokban tartom, hogy még annak az ominózus „lepkeháznak" is ellene szavaztam. A nejem a szememet kaparná ki, ha beállítanék a lakásunkba két örökbefogadott éjszakai pillangóval!

A házi rágcsálókat kifejezetten nem szeretem. Tengerimalac, aranyhörcsög, fehéregér... egyik sem tud érdekelni. Viszont, most hogy négyszemközt vagyunk, megsúgom: – Egy egér azért mégiscsak tűzbe tud hozni. Az „aranyegér" Barcelonából!

Amúgy állatbarát lévén, régen próbálkozom kihalófélben lévő fajok egyedeinek begyűjtésével. Őszintén meg kell mondjam, nem sok siker koszorúzta eddigi fáradozásaimat. A vörös róka úgy elbújt, hogy még vodkával sem lehet előcsalogatni. A kaméleonok úgy tudják, hogy mélyebbre ásta az odúját, a kotorékebek szerint viszont illegalitásba vonult. A kígyókat, békákat felvásárolták a politikusok, meg a szabad és független sajtó. Nehogy muníció nélkül maradjanak az egymásra kiabálásban.

A mosómedve miatt tűvé tettem az Állatkert minden zugát, de nem találtam. Némi csúszópénz ellenében a homoki vipera elárulta, hogy a volt elvtársak vásárolták meg, tisztára mosandó a piszkos pénzeiket. Télire viszont jól jönne két jegesmedve. Az egyiket beidomítanám matracnak, a másikat dunnának. Köztük még a távfűtött lakásban is el tudnám kerülni a fagyhalált. Sündisznó nem kell, csak halat ehetek a koleszterinem miatt.

Tevét? Na még csak az kéne! Van nekem anélkül is póp a hátamon éppen elég. Adó tízféle, letiltás ugyanannyi és még csak kisgazda mentalitásom sincs a kétfrakciós... – akarom mondani kétpúpú tevék tartásához.

Egyébként miért adjak ki olyanra pénzt, amihez a családom ingyen is hozzájuthat? Metamorfózis kérdése az egész. Pénz nem is kell hozzá! ...Hogyan csinálom? Bemegyek valamely hivatalba, s az ott hemzsegő magukat és egymást átmentett elvtársak pillanatok alatt megoldják a helyzetet.

Hogyan? Egyszerűen. „Majmot csinálnak" belőlem!

BODNÁR GYULA

DARVAS SZILÁRD:

HIÚSÁG

Ideges, türelmetlen és mozgékony ember lévén, nem szívesen járok borbélyhoz. Egyébként unom a várakozást és a hajtalanítási műtét alatti ücsörgést, épp ezért rendszerint összegyűjtöm fejemen a hajat, és úgy viszem a műhelybe, mint mosásba a szennyest, gondosan ügyelve, hogy az előírt öt kiló meglegyen.

Talán ezért is van, hogy eddig a borbélyok bizonyos tartózkodással kezeltek, egyszer a fülembe is belenyírtak, de ez már rég volt.

Ilyen előzmények után léptem át az elmúlt hetek egyikén a körúti szövetkezeti bolt küszöbét, ahol a kiváló szakemberek megszámlálhatatlan sora csattogtatta az ollót halálra ítélt hajzatok felett. Imponáló gyorsasággal cserélődtek a fejek, bebizonyítva itt is a nagyüzemi gazdálkodás előnyeit. Annál inkább módomban volt ezt értékelni, mert legutóbb könnyelműen egy maszek borbélyhoz tértem be, aki a legkezdetlegesebb módon maga gazdálkodott öt hold kuncsafton. Először engem kezdett nyírni, azalatt a felesége beszappanozott egy másik áldozatot, miért is gyorsan átszaladt ahhoz borotválni. Közben lebonyolított még vagy négy fejmosást, időnként visszatérve rám, mert az én fejem jelentette neki a pihenést a rumliban. Körülbelül ötször kezdett hozzám, de mindig elfelejtette, hol hagyott abba, az ő feje se volt káptalan, és az enyém se lett rendesen megnyírva.

Szóval itt mindennek nyoma se volt, percek alatt felszántottak vagy negyven fejet, olyan keresztsoros nyírás folyt, hogy öröm volt nézni. Engem is igen hamar műsorra tűztek, s az egész ügy miben sem különbözött volna a szokványos fodrászati műveletektől, ha a hozzám beosztott mester, munkája végeztével, a következő meglepő kijelentést nem teszi, szeretettel simítva végig megmaradt fürtjeimet.

– Ilyen hajjal szívesen indulnék a májusi versenyen, ha rá tetszene érni...

Hadd jegyezzem meg közbevetőleg, hogy külsőmet illetően dicséret dolgában nem vagyok túlságosan elkényeztetve. Épp ezért érthető, ha a szemben levő tükör tanúsága szerint büszke pír öntötte el arcomat, s meghatott zavaromban csak ennyit tudtam dadogni:

– Miért? Milyen hajak vannak?

– Ó – mondta könnyed mosollyal –, önnek némi szakértelemmel kéne rendelkeznie ahhoz, hogy ezt megmagyarázhassam. De – tette hozzá – ez az a haj, amibe az embernek akkor sincs szíve belevágni, ha nagyon siet...

Utána elgondolkozva ballagtam a szerkesztőség felé. Hajamra gondoltam, melyet lassan negyvenhat éve hordok, anélkül, hogy tisztában lennék valódi értékével. Művész kezébe kellett kerülnie, aki első pillantásra meglátja a különbséget a hamis és a drágakő közt, megnyitva előttem az utat a dicsőség, hír és népszerűség felé. Szinte láttam már magam a fodrászok májusi versenyén, izgatott szemek kereszttüzében, amint csodálatos copfom egy-egy loknija a földre hull, miközben magam is megbabonázva nézem a szemembe szitáló szálakat. S gőgösen emelem magasba a hajvágási maradványok ellen folytatott harcban díjat nyert tipikus és mégsem sematikus fejemet...

Ilyen gondolatok közt értem munkahelyemre, megemelve a kartársak előtt kalapom, s felfedve azt a hajat, amely még ki se hűlt a rászórt hajszesztől és dicséretektől. S lám, az ármány máris dolgozni kezdett.

– Mi az, birkanyírás volt? – kérdezték kórusban.

Végignéztem a sok tucathajon, egy sem akadt köztük, amely akár csak az elődöntőig jutna. Próbáltam megmagyarázni nekik a nagy felfedezést, hogy miként a zenei zseniknek abszolút hallásuk, abszolút hajam van, idéztem a fodrász szakszerű véleményét, s hogy komolyan latolgatom a versenyben való indulás esélyeit...

Ostoba kacajra fakadtak. Az irigység és meg nem értés valóságos orgiát ült.

Ez idő tájt kezdtem kalap nélkül járni, fittyet hányva a télvég dühének, s a járókelők közkincsévé téve nem mindennapi hajamat. Sajnálattal állapítottam meg, hogy szélben nem mutat olyan jól, az érdeklődés teljes hiányát pedig hajkultúránk kezdetlegességének és az idevágó szakkönyvek elégtelenségének tudtam be. Sűrűn álltam meg egy-egy kirakat tükörüvege előtt, mintegy ellenőrizve azt a hajat, amely immár nem az enyém volt, hanem az egész emberiségé.

Fáradozásaimat siker koronázta, csakhamar olyan hurutra tettem szert, hogy nem annyira hajammal, mint inkább hörgésemmel vontam magamra a járókelők figyelmét. Kalaphoz szokott fejem nem bírta ki a hajam népszerűsítéséhez elengedhetetlenül szükséges fedetlenséget.

Ágynak estem, ahogy mondani szokták, s míg feleségem ápolónői minőségben tettvett köröttem, s szidalmazott, hogy biztosan megint alulról fáztam fel, mert nem vagyok hajlandó két zoknit húzni, én ráemelve láztól csillogó tekintetemet, megkérdeztem:

– Milyennek találod a hajamat?

– Piszkos – mondta habozás nélkül.

S hogy megszabaduljak a láztól, egy ronda nagy, barna kendővel dunsztba kötötte, teljesen láthatatlanná téve azt a hajat, amelybe egy borbélynak akkor sincs szíve belevágni, ha nagyon siet.

IRODALMUNK HÁZA TÁJÁN

Tompa Mihály A gólyához című verse miatt a Bach-korszak idején néhány hétig katonai börtönben ült.

Szabadlábra helyezésekor tört magyar–német nyelven ezt mondta neki a hadbíró:

– Most az egyszer még pardon magának. De nekem több gólyát nem csinálni!

●

Katona József, a halhatatlan drámaíró városi alügyész volt Kecskeméten. Egy alkalommal kalábriászpartit játszott az egyik nagyhatalmú városi tanácsossal az Arany Sas éttetemben. Egész délután játszottak, s a kártyaszerencse Katona József mellé szegődött. Játék közben meg is jegyezte a tanácsos úr:

– No, te, Jóska, nagy disznóval játszol!

– De csak ma délután, tanácsos uram! – válaszolt az író.

●

Móra Ferencnél panaszt tett egy szegedi gazda ismerőse, akinek a fia a gimnáziumban több tárgyból, köztük földrajzból is megbukott. Különösen a földrajzból bukás zaklatta fel az apát, mert egyre csak azt hajtogatta, hogy mi szükség van a földrajzra.

– De bátyám – próbálta az író csendesíteni –, kell az a mai világban.

– Micsoda kell?

– Hogy tudja az ember, hol van Ausztria, Franciaország, meg a többi állam, világrész...

– Kell ugye? – robbant ki az apai szív keserve. – Hát azt gondolják az urak, hogy csavargót akarok én nevelni a fiamból?

●

Verőfényes napon Jókai Mór Podmaniczky Frigyes báróval sétálgatott. A Kossuth Lajos utcában előttük haladt egy feltűnően csinos, elegáns dáma.

– Mit szólsz ehhez a pompás kosztümhöz, Móric?

– Semmit – vonta meg vállát lekicsinylően az író. – Úgy vagyok a nőkkel, mint a könyvekkel: a kötés nem érdekel, csak a tartalom.

●

Művésztársaságban a jó vicc alapfeltételeiről vitatkoztak. Nóti Károly, az ismert humorista-bohózatíró így vélekedett:

– A jó vicc első feltétele: a helyzet, amelyből kiindul, logikailag elfogadható, vagyis természetes legyen. Például, ha egy vicc úgy kezdődik, hogy két zsidó találkozik a vonaton, ebből lehet jó vicc. De ha azt mondom, hogy két zsidó találkozik a Himalája alján, akkor a vicc bukásra van ítélve, mert a kiinduló helyzet képtelenség, lehetetlenség.

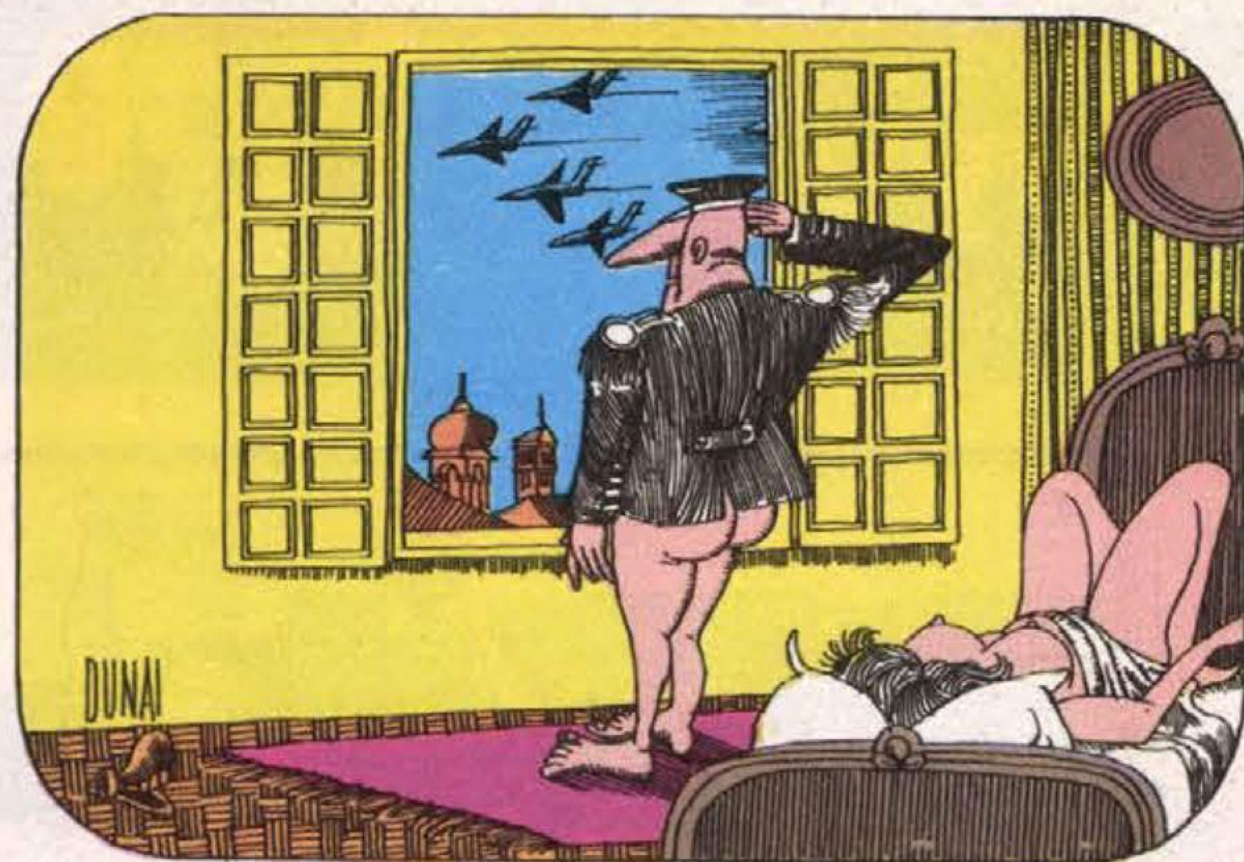
A társaság tagjai helyeseltek, csak egyikük tiltakozott:

– Bocsánatot kérek, de a példa nem helytálló. Pontosan tudom, hogy 1904 augusztusában Vámbéry Ármin és Stein Aurél, a két világhírű orientalista találkozott a Himalája tövében.

A megjegyzés hitelességét nem lehetett kétségbe vonni, mert a közbeszóló ismert szakértő volt: Baktay Ervin egyetemi tanár és író, India legjobb magyar ismerője.

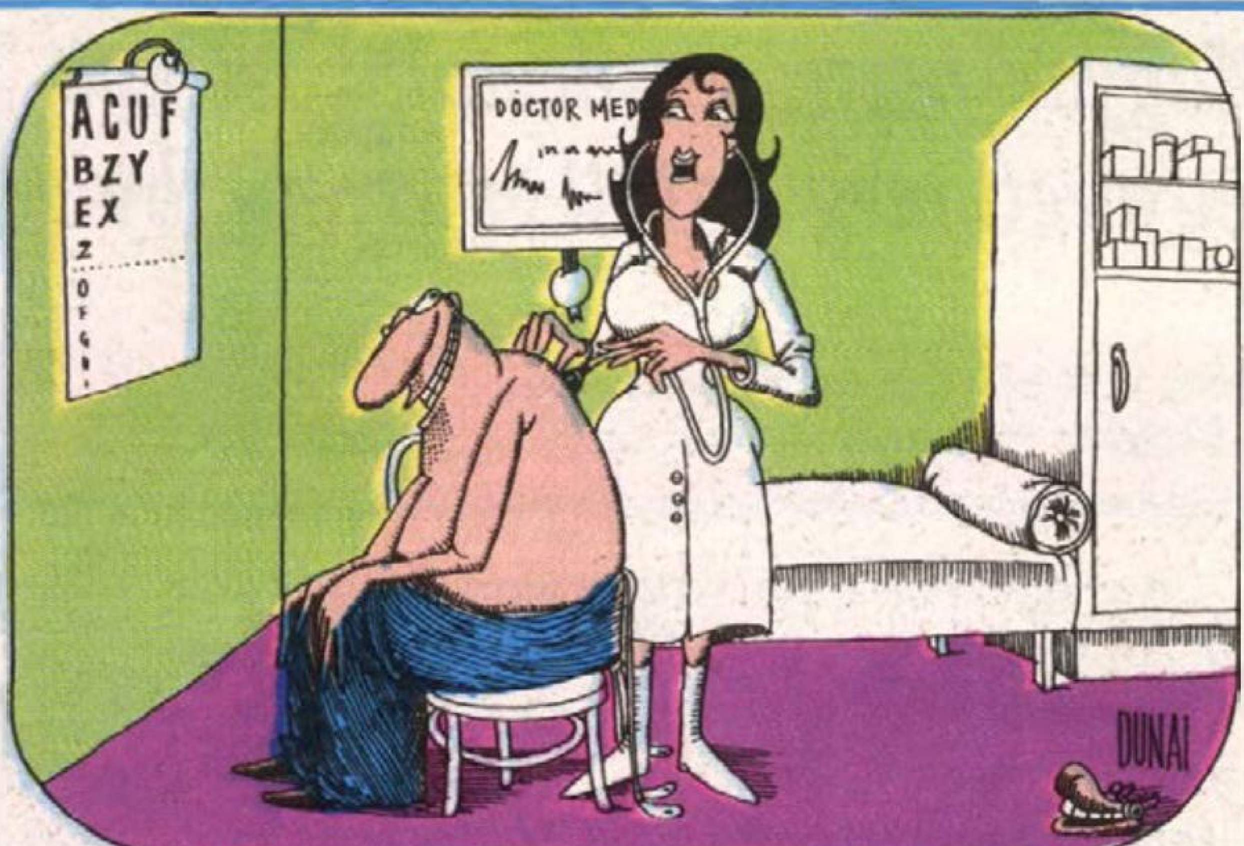
(KISS GYÖRGY MIHÁLY GYŰJTÉSE)

REPÜLŐSNAP

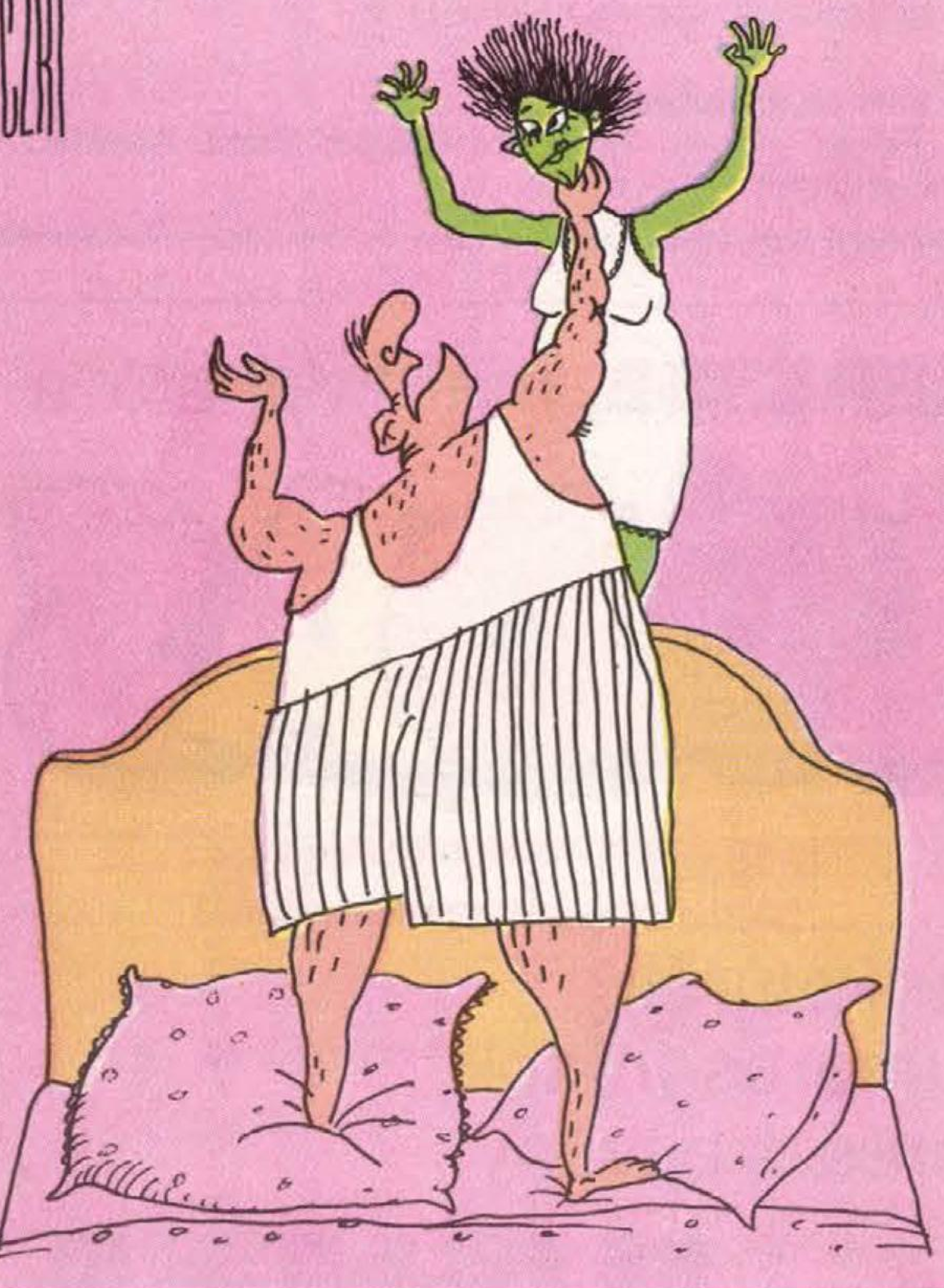

– De, Lajos! Nem a szeretőm! Hitelkártyareklám!

– Tiszta, könnyű, boldog, száraz érzés? Uram, magának libresszе van!

ÉVŐDÉS

– Mondd meg, mit tegyek, hogy bebizonyítsam végre neked, hogy mennyire szeretlek!

A LUDAS MATYI SZERELMI HOROSZKÓPJA (Augusztus 12-től 18-ig)

(azoknak, akik még gyakorolják)

Kos: Munkahelyén komoly döntés előtt áll, de próbálja húzni-halasztani, hátha saját magától is megoldódik. A kedve jó, a szerelem is vidám még és fontos. A barátai valamiért haragszanak, de ne sokat törődjön ezzel. A pénz fogyóban van...

Bika: Marad a rossz hangulat. A Szaturnusz sok gondot okoz a Bikáknak, de azért nem kell elkeserednie. A pénzügyei azért egészen jól mennek. A munkahelyi zűrök bántják. (Sajnos otthon sincs minden rendben.)

Ikrek: Legalább a hét végére utazzon el egy kis időre pihenni. (Az Ikrek úgysem tudnak sokáig egy helyben maradni.) A szerelem most nem sok jót ígér, bár ha egy kicsit erőszakosabb lenne, akkor menne. Az otthoni ügyeit rendezze már el!

Rák: A váltakozó hangulatáról nem tehet ugyan, de ne beszéljen be magának különböző betegségeket. Munkahelyén minden úgy történik, ahogy eddig. Ezen a nyaralás sem segített. Ha egy kis szerelemre vágyik, ott a péntek este és ott a partner!

Oroszlán: Állandó erőfeszítéseket tesz azért, hogy minden munkáját megoldhassa. Azért egy Oroszlán sem bír el mindent. A hét végét töltse pihenéssel. A társa sokat dolgozik és segít, ám ő is fáradt. Érdemes együtt tölteni a pihenést.

Szűz: A munkájában minden simán megy, csak egy kedves munkatárs, akinek ez nem tetszik, próbálkozik különböző furkálódásokkal. Nem sok eredménnyel. A szerelemben feladta az eddigi normáit, és új ötletekkel kísérletezik. A társ boldog!

Mérleg: Még mindig jó a hangulata, csak a család borzolja kissé az idegeit. A szerelem egy kicsit kifulladt. A munkájában nem kíséri sok szerencse, de akkor is a szerelem az, ami igazgatja a lépéseit. Még a pénz sem foglalkoztatja...

Skorpió: Ez a hét a barátokkal való csatározással (pénzügyekben!) és a megszerzett pozíció megtartásának a jegyében telik el. A barátaival könnyebb a helyzet. A társával is vannak nézeteltérések, mert ő „barátpárti". A szerelem nem köti le...

Nyilas: Úgy látszik, a nyaralás is fárasztó. Megviselte a társával való összezártság, de most meg nincs kedve kipróbálni a „szabadságot". A partner családi vitákat kezd, és ez nagyon elkeseríti. A magányt még rosszabbul bírja. Választhat...

Bak: Különleges hét. Vidám és kiegyensúlyozott. Munkájában az éppen most nyaraló kollégái bosszantják, akik minden munkát „ottfelejtettek". A partnere kedves, anyagilag volt már jobb helyzetben is, de elégedett.

Vízöntő: Váltakozó hangulatú lesz ez a hét. Vasárnapig viták a társsal, melyek már komolyak is lehetnek. Ám aztán mindkettőjüknek megjön az esze és békét kötnek. A partnere munkájának gyümölcsei kezdenek „beérni"...

Halak: Viták a családban. Főleg a partnerrel, de a barátok segítségével ez is megoldható, ha még van erejük hallgatni rájuk. Anyagilag viszont egész jó ez a hét. Kibékülés után a szerelem is új oldalakról mutatkozhat meg.

– HELLÁSZ –

A „FUSIZÓ"

– Sokszor napokig elvan ebben a barkácsműhellyé alakított rozoga kis fészerben

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLHAPIAC

Keresnek: A Color együttes „Új Színek” című hanglemezét, vagy kazettáját, a Ludas Matyi 1990, vagy 1991. évi példányait, a Pesti Izé, a Szabad Száj, a Borsszem Jankó bekötött, illetve egyes példányait, ágyneműt, plédet, faliszőnyeget, nagyméretű női ruhaneműt, női cipőt, 38–39-es számban.

Kínálnak: nagyméretű Madonna-képet, aranykerettel, ásványokat, szenes vasalót, az Aranymosó első két számát, szépirodalmi és egyéb könyveket, autócsomagtartót, mintás üléshuzat-garnitúrát, téli-nyári gyermekholmit, összecsukható járókát, Music Centert (RH 953 típus), 8 mm-es filmvetítőt (Canon S 400-as típus), női és férfiruhaneműt, dróthálós szódás szifont, Videoton fekete-fehér televíziót.

Cserélnek: 125-ös Danuvia blokkot és lemezjátszót, kemping- vagy szobakerékpárra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tetetett holmik után munkanapokon (szerda kivételével), 9–12 óra között, a 118-8411-es telefonszámon, a 94-es melléken, vagy levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

TURKÁL

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló badarságokat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat közszemlére tesszük, és a szerintünk legjobbat honoráljuk.

Ép a lyuk

A korábbi ijedelmekkel ellentétben nem keletkezett lyuk télen a Föld-det az ultraibolya-sugárzástól védő ózonrétegen az északi félteke felett, ám szakemberek szerint az idén csupán a szokatlanul meleg időjárás védte meg az éltető természetes pajzsot a kilyukadástól.

Mi ép? Az ózonréteg, vagy a lyuk?
(A Békés megyei Hírlapból ollózta: Zima Rozália, Békéscsaba.)

Mezőgazdsági meteorológia

onylag meleg nappalok és a tartós esők hiánya miatt meglehetősen

Hiányos a mezőgazdaságunk...
(A Magyar Nemzetből ollózta: F. L., Budapest.)

matracok, felfúhjató vízibiciklik,
felfúhjató játékok,
felfúhjató vendégágyak velúrból és kordból,

Ha egyszer nem sikerül felfújni, ne is erőltessük...
(Az Észvesztő Magazinban találta: F. L., Budapest.)

„HA VALAHOL MEGESZIK A BÉKÉT, MINDENÜTT, MINDEN ORSZÁG BÉKÉJE VESZÉLYBEN FOROG.”
(ROOSEVELT)

És mi van akkor, ha a békét valahol megszegik...?
(A Békés megyei Hírlapból ollózta: Zima Rozália, Békéscsaba.)

Magyar–osztrák csúcstalákozóban egyezett meg Antall és Vranitzky

„Nem volt teljes a csúcstalálkozó...”
(A Magyar Nemzetben találta: F. L., Budapest.)

A prágai Vera Cermáknak szörnyű csapás volt, mikor felfedezte, hogy a férje hűtlen hozzá. Élete romba dőlt, s úgy vélte, egyedüli megoldás, hogy megöli magát, ezért leugrott harmadik emeleti lakásának az erkélyéről. A vak szerencse és a sors kifürkészhetetlen akaratából pont ekkor és pont az erkély alatt ment el a férje. Az asszony éppen rá zuhant, és egyből megölte. Ő maga könnyebb sérülésekkel megúszta a halálugrást.

Az Isten nem ver bottal.
(A Békés megyei Hírlapból ollózta: Zima Rozália, Békéscsaba.)

LUDAS MATYI

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes: DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ (DLUHO)

Szerkesztő: WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztő: RAU TIBOR (RAU)

Főmunkatárs: BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők: DUKAY BARNA, GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó: HORTI JÓZSEF vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.

Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 112-8860) 215-96162

Előfizetési díj negyedévre 246 Ft, fél évre 492 Ft, egy évre 984 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,

92.2308/33-66-22

rotációs eljárással

Felelős vezető: GRASSELLY ISTVÁN vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

EGY KIS BIOLÓGIA

– Papa, látod, van itt egy hímnemű meg egy nőnemű légy!

– Honnan tudod ilyen biztosan?

– Mert az egyik... (folytatás a számozott sorokban).

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb 1992. augusztus 18-ig, a következő címre: 1977 Bp. Ludas Matyi.

A helyes megfejtést beküldők között 3 × 300 Ft-ot sorsolunk ki.

(1) (2) (3)

... FRASER: AUSZTRÁL ÚSZÓNŐ; NÁDAS NEVETTETŐ PÁRJA; ZSOLNA FOLYÓJA; CSAVAR; KÖNYVET MEGJELENTETŐ; NAPOLEONI CSATAHELY; NUMERO (RÖVIDÍTVE); ANGOL ÓDA; LÁMA FORGATJA; TENGERI HAJÓZÁS SEBESSÉGEGYSÉGE; SZERENCSÉSEN VÁLASZT ...-FI; ANNO; REGÉNYSZERZŐ; GUVATFÉLE VÉDETT MADÁR; KÍSÉRET NÉLKÜL TÁVOZIK; SUGÁR; NOVI... (ÚJVIDÉK MÁSIK NEVE); NÉMETORSZÁG ÉS SZOVJET-OROSZORSZÁG KÖZTI EGYEZMÉNY (1922-BEN); CSERJÉS, BOKROS HELY; KÉPMÁS; KEDVELT SÓS RUDACSKA; EGYEM! ÉTELBE TENNI KELL; KERÜLET RÉSZE! ROMÁN AUTÓJEL; NAPVÉG!; ROHAMOZ; MAGAD; POKRÓC; FRANCIA SZÍNÉSZ (JEAN); CIPŐRÉSZ; OROSZ RENDEZŐ (ALEKSZ.); HOZZÁÁLLÁSÁVAL SEGÍTŐ; NYÁR VÉGE!; ... EKBERG; LASSAN HALADÓ; SVÉD AUTÓJEL; FARÖNK EGYN.B.; ÉPÜLETSZÁRNY; IZRAELI LÉGICÉG; BETŰVETÉS; MALÁJI PAPAGÁJ; ÓKORI VÁROS V.; NÉM. ÍRÓ (THOMAS); AZ OTT ÁLLÓKAT; KÜLÖNBÖZŐ; HAJDAN, RÉGENTE; HATÁRÉRTÉK; NYÁRI VISELET; MENTI AZ IRHÁJÁT; AZ UDVARRA; KLARINÉTSZERŰ HANGSZER; TANÍTA MINDENT LEDÖNT; GÖDRÖT KÉSZÍT; ÚGYSZINTÉN; RÉSZBEN ILLIK!; BRIT FIZIKUS V.; VOLGA-P. VÁROS; HÁT PERSZE; RÓMAI PÉNZ V.; PEKING A FŐV.-A; ..BŰNÖS? (HERZEN); CSOPORT EGYEDE; NÓGATÁS SZAVA; IDECIPEL; PÁRATLAN ÓRAHANG; FÉLSZ!; RIDOL PRTLAN BETŰI; ZENÉBEN: TAKTUS; RUHÁT VISEL; VÁROSSZÉLEK!; ... DOUGLAS; MEGATONNA; HEGEDŰ TARTOZÉKA; EXA-; KIJELENTÉ; RÓMAI ÖTVENES; ERDŐT TALAJÁT FEDI; ...ROUND (SOKOLDALÚ)

A 30. számban megjelent rejtvény helyes megfejtése:

„...megette két ezerforintos papagájomat."

300-300 Ft-ot nyertek:

Papp Rezső, 2600 Vác, Jókai u. 9.

Martinák László, 1108 Budapest, Oltó u. 6. fszt. 2.

Halasi Katinka, 8183 Papkeszi, Petőfi S. u. 9.

A nyereményeket postán küldjük el.

Közel 100 millió dollár hiánya van a Vatikánnak

ISTEN FIZESSE MEG!

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratot nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

Kedves Olvasó!

A múlt héten segítségét kértük, válassza ki tervezett új fejléceink közül az Önnek legjobban tetszőt. Lapzártáig a legtöbb szavazatot ez a fejléc kapta:

LUDAS MATYI

ÁRA: 19 Ft

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1992. JÚLIUS 29. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 48. ÉVFOLYAM, 31. SZ.

Ha a következő héten a szavazatok aránya lényegesen nem módosul, legközelebbi számunk már ezzel a fejléccel jelenik meg.
Reméljük, hogy lapunk külcsínével és belbecsével egyaránt meg lesz elégedve!
Segítségét köszönjük, továbbra is várjuk észrevételeit, javaslatait!

ORPHEUS az alvilági

NEMES ZOLTÁN RAJZA

